

บทที่ 5

กฎหมายต้นแบบว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาประชาชนของประเทศที่จะเป็นองค์ความรู้นำไปใช้ประกอบอาชีพและเพื่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งในทุกประเทศต่างก็ได้ให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาซึ่งเป้าหมายในการจัดการศึกษาจะมาจากหลักการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนในประเทศได้สามารถเข้าศึกษาโดยขจัดสิ่งที่เป็นปัญหา อุปสรรค และข้อจำกัดในการเข้าศึกษาให้มากที่สุด หลักการจัดการศึกษานี้หากพิจารณาของต่างประเทศหลายประเทศได้ใช้วิธีการกระจายแหล่งการศึกษาหรือที่เรียกว่าสถาบันการศึกษาไปทั่วทุกพื้นที่ของประเทศโดยไม่จำกัดระดับการศึกษาที่จะให้มีเฉพาะในเมืองหลวงหรือพื้นที่ที่เจริญ เช่น ตัวเมืองต่าง ๆ แต่ให้มีในระดับท้องถิ่นด้วยเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความเสมอภาคของประชาชนที่สามารถเข้ารับการศึกษได้ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทยกลับพบความแตกต่างที่สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจะกระจุกตัวอยู่ที่เมืองหลวงคือกรุงเทพมหานครและตามอำเภอเมืองของจังหวัด แต่ไม่พบว่ามีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในท้องถิ่น ยกเว้นกรุงเทพมหานครซึ่งมีสถานภาพของการเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษที่ตั้งอยู่ในเมืองหลวงจึงเห็นถึงความสำคัญในการจัดการศึกษาโดยกรุงเทพมหานครเอง

การวิจัยให้ความสำคัญที่มีเป้าหมายในการจัดให้มีสถาบันอุดมศึกษาเกิดขึ้นมาในท้องถิ่นภายใต้การกำกับดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้น ซึ่งผลการศึกษารูปแบบมหาวิทยาลัยท้องถิ่นและได้จัดทำเป็นร่างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเพื่อให้เป็นกฎหมายต้นแบบที่มีความสมบูรณ์มากที่สุดการวิจัยได้ใช้วิธีวิทยาการวิจัยตามที่กำหนดไว้ในบทที่ 3 คือ การมีส่วนร่วมออกแบบ-ร่วมออกแบบ (Participatory Design, Co-Design) เพื่อให้ประชากรที่มีส่วนได้เสียกับการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้ร่วมกันออกแบบโครงสร้างของกฎหมาย เพื่อนำคำตอบที่ได้มาจากการมีส่วนร่วมออกแบบ-ร่วมออกแบบ (Participatory Design, Co-Design) นี้ไปปรับปรุงเพิ่มเติมให้เป็นกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

1. การจัดทำการมีส่วนร่วมออกแบบ - ร่วมออกแบบ ((Participatory Design, Co – Design)

การมีส่วนร่วมออกแบบ-ร่วมออกแบบ ((Participatory Design,Co–Design) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง (Stakeholders) กับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการออกแบบคำตอบในประเด็นที่จะนำไปสู่การการกระทำ กฎหมายต้นแบบว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีกระบวนการดำเนินงาน ดังนี้

การดำเนินการ แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ

1.1 ขั้นตอนการเตรียมการ

เป็นขั้นตอนของการเตรียมความพร้อมก่อนการดำเนินการจัดทำ Co-Design ประกอบด้วย

1) การกำหนดประชากรในการร่วมออกแบบ เป็นกลุ่มประชากรผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นประชากรกลุ่ม Co-Design รวมทั้งสิ้นจำนวน 16 คน แยกออกเป็น 4 กลุ่ม ประกอบด้วย

ภาพที่ 5.1 การจัดทำ Co-Design

กลุ่มที่ 1 กลุ่มการอุดมศึกษา จำนวน 4 คน

กลุ่มที่ 2 กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่น จำนวน 4 คน

กลุ่มที่ 3 กลุ่มนักวิชาการและนักกฎหมาย จำนวน 4 คน

กลุ่มที่ 4 กลุ่มองค์กรพัฒนาท้องถิ่น จำนวน 4 คน

ประชากรทั้ง 4 กลุ่ม แยกออกเป็นประชากรกลุ่มเฉพาะ กับประชากรกลุ่มผสม

ประชากรกลุ่มเฉพาะ หมายถึง ประชากรที่มีประสบการณ์หรือมีหน้าที่เฉพาะในแต่ละด้านที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีทั้งหมด 4 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ได้แก่

กลุ่มที่ 1 กลุ่มการอุดมศึกษา

กลุ่มที่ 2 กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่น

กลุ่มที่ 3 กลุ่มนักวิชาการและนักกฎหมาย

กลุ่มที่ 4 กลุ่มองค์กรพัฒนาท้องถิ่น

ประชากรกลุ่มผสม คือ ประชากรที่มาจากกลุ่มเฉพาะ แยกมากลุ่มละ 1 คน เพื่อผสมรวมเป็น 4 คน ต่อ 1 กลุ่ม ดังนั้นแต่ละกลุ่มผสมจึงประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ภาคการอุดมศึกษา เจ้าหน้าที่ภาคองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นักวิชาการและนักกฎหมาย และผู้นำชุมชนและตัวแทนชุมชน

การจัดให้มีประชากรในกลุ่มเฉพาะที่มีตำแหน่ง ประสบการณ์ และการปฏิบัติงานในระดับเดียวกัน ได้มีการอภิปรายร่วมกันในหัวข้อ ประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ส่วนกลุ่มผสม มีตำแหน่ง ประสบการณ์ และการปฏิบัติงานที่แตกต่างกันเมื่อได้ร่วมอภิปรายกันอาจมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันตามแต่ประสบการณ์ของแต่ละคนแต่ก็ต้องมีข้อสรุปของกลุ่มผสม

2) การจัดเตรียมสถานที่จัดทำ Co-Design

โดยเหตุที่กำหนดประชากรออกเป็น 4 กลุ่ม สถานที่จึงต้องแยกเป็น 4 โต๊ะห่างจากกันเพื่อไม่ให้เกิดการร่วมแสดงความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มรบกวนกันแต่อยู่ในห้องเดียวกัน จึงจำเป็นที่จะเป็นห้องขนาดใหญ่ ซึ่งการวิจัยนี้ได้ใช้สถานที่ที่เป็นห้องประชุมของมหาวิทยาลัยศรีปทุม บางเขน เนื่องจากเป็นสถานที่ที่ประชากรกลุ่มทำ Co-Design มีความสะดวกในการเดินทาง

3) จัดเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดทำ Co-Design

ผู้วิจัยจัดเตรียมกระดาษแผ่นใหญ่ และเครื่องเขียนสำหรับเขียนคำตอบจากมติของแต่ละกลุ่มพร้อมแท่นที่ตั้งเพื่อใช้ในการจดประเด็นคำตอบของแต่ละกลุ่มเพื่อการนำเสนอต่อที่ประชุมกลุ่มรวม

4) จัดเตรียมเลขานุการกลุ่ม เพื่อทำหน้าที่ในการบันทึกมติของที่ประชุมกลุ่ม

1.2 ขั้นตอนการดำเนินการ

การดำเนินการแบ่งเป็น 2 ช่วง

ช่วงเช้าเป็นการจัดทำ Co-Design ของกลุ่มเฉพาะ การวิจัยใช้เวลาดำเนินการประมาณ 3 ชั่วโมง มีการดำเนินการ ดังนี้

- กลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่มเลือกผู้แทนกลุ่มที่จะทำหน้าที่รายงานผลจากข้อตกลงของกลุ่มต่อกลุ่มอื่น ๆ เมื่อเสร็จสิ้นการร่วมทำ Co-Design

- ผู้วิจัยนำเสนอวัตถุประสงค์ของการวิจัยและวัตถุประสงค์ของการจัดทำ Co-Design ซึ่งประเด็นในการอภิปรายของประชากร Co-Design ที่เป็นประเด็นจากการวิเคราะห์ในบทที่ 4 เพื่อเป็นแนวทางการ อภิปราย แต่ไม่จำกัดว่าในการอภิปรายจะต้องยึดตามประเด็นเหล่านั้น ประชากรกลุ่มเฉพาะสามารถที่จะนำประเด็นอื่น ๆ ที่คิดว่าเหมาะสมมาอภิปรายได้

คำตอบที่ได้มาจากการอภิปรายในกลุ่มเฉพาะแต่ละกลุ่มเมื่อมีการนำเสนอต่อที่ประชุมแล้วถือว่าการเสร็จสิ้นการดำเนินการมีส่วนร่วมออกแบบของประชากรกลุ่มเฉพาะซึ่งจะเป็นข้อมูลที่การวิจัยได้นำไปสู่การวิเคราะห์ต่อไป

ช่วงบ่าย เป็นการจัดทำ Co-Design ของกลุ่มผสม การวิจัยใช้เวลาดำเนินการประมาณ 3 ชั่วโมง มีการดำเนินการเช่นเดียวกับกลุ่มเฉพาะ

1.3 ประเด็นกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จากการวิเคราะห์ในบทที่ 4 ได้คำตอบของโครงสร้างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยได้นำประเด็นโครงสร้างของกฎหมายต้นแบบเฉพาะส่วนที่เป็นสาระสำคัญเพื่อให้ประชากรทั้งกลุ่มเฉพาะและกลุ่มผสมได้ร่วมกันอภิปราย ซึ่งอาจจะยึดหรือไม่ยึดตามประเด็นเหล่านี้ก็ได้หรืออาจมีการเพิ่มเติมบางประเด็นก็ได้

ประเด็น Co-Design ที่เป็นแนวทาง มี 8 ประเด็น คือ

1. องค์กรกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 - 1.1 องค์กรกำกับดูแลระดับชาติ
 - 1.2 องค์กรกำกับการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 - 1.3 องค์กรกำกับดูแลระดับท้องถิ่น
 - 1.4 องค์กรกำกับดูแลภายในสถาบันอุดมศึกษา
2. ผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษา
3. บุคลากรสายวิชาการ
4. หลักสูตรการศึกษา
5. มาตรฐานการศึกษา
6. ค่าธรรมเนียมการศึกษา
7. ระดับการศึกษา
8. คุณสมบัตินักศึกษา

1.4 ผลการทำ Co- Design ประชากรกลุ่มเฉพาะ

ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่มได้อภิปรายร่วมกันในประเด็นที่กำหนดไว้เพื่อหาคำตอบที่จะนำมากำหนดเป็นโครงสร้างของกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่และการประกอบอาชีพของประชาชนแต่ละท้องถิ่นที่มีความหลากหลายได้อย่างเหมาะสม และได้คำตอบแยกตามประเด็น ดังนี้

ประเด็น องค์กรกำกับดูแลระดับชาติ คือ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

กลุ่มการอุดมศึกษา

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่าการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการจัดการตามหลักการกระจายอำนาจ แต่การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในภาพรวมของประเทศจะมีหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องอยู่หลายหน่วยงาน ดังนั้นหากจะให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการศึกษาของชาติมีความเป็นเอกภาพและได้มาตรฐานเดียวกันกับหน่วยการจัดการศึกษาอื่น ๆ จึงควรให้กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กับกระทรวงมหาดไทยร่วมกันเป็นองค์กรกำกับดูแลระดับชาติ โดยกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม มีอำนาจหน้าที่กำหนด

นโยบายการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจหน้าที่ดูแลด้านงบประมาณและบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา

กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่น

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในปัจจุบันมีกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เป็นกระทรวงหลักที่มีหน้าที่กำหนดนโยบายการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในภาพรวมของประเทศ ดังนั้นจึงเห็นสมควรให้กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการกำกับดูแลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งประเทศ ทำหน้าที่เป็นองค์กรกำกับดูแลระดับชาติในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กลุ่มนักวิชาการและนักกฎหมาย

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาที่จัดตั้งโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดการศึกษาระดับปริญญาจะมีสถานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ เช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน ถูกกำหนดให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ดังนั้นในอนาคตหากมีการกำหนดให้มีการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้นขึ้นมาอีก ก็ควรให้กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ทำหน้าที่เป็นองค์กรกำกับดูแลระดับชาติเช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาในรูปแบบอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อให้การกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาของชาติเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

กลุ่มองค์กรพัฒนาท้องถิ่น

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่าการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนับว่าเป็นรูปแบบการจัดการศึกษาขั้นสูงที่มีความแปลกใหม่สำหรับประเทศไทย คือเป็นการจัดการศึกษาที่ต่อยอดอาชีพดั้งเดิมของประชาชนในชุมชนและท้องถิ่นเพื่อเป็นการสร้างอาชีพสร้างรายได้ และสามารถอยู่กับท้องถิ่นได้อย่างยั่งยืน ดังนั้นเป้าหมายของการจัดการศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีความแตกต่างจากสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป ดังนั้นทางกลุ่มเห็นว่าหากจะให้เหมาะสมสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงไม่ควรอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม แต่ควรอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ

คำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่มพบว่ามีความเห็นเกี่ยวกับองค์กรกำกับดูแลระดับชาติของสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แยกออกเป็น 3 ความเห็น คือ กลุ่มการอุดมศึกษามีความเห็นให้กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กับ

กระทรวงมหาดไทย ร่วมกันเป็นองค์กรกำกับดูแลระดับชาติ กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่นกับกลุ่มนักวิชาการและนักกฎหมายมีความเห็นให้กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เป็นองค์กรกำกับดูแลระดับชาติ ส่วนกลุ่มองค์กรพัฒนาท้องถิ่นมีความเห็นให้กระทรวงศึกษาธิการ เป็นองค์กรกำกับดูแลระดับชาติ

ประเด็น องค์กรกำกับดูแลการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คณะกรรมการกำกับดูแลการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

(1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	ประธาน
(2) ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	กรรมการ
(3) ปลัดกระทรวงกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
(4) เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	กรรมการ
(5) เลขาธิการสภาการศึกษา	กรรมการ
(6) ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน)	กรรมการ
(8) ผู้จัดการกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา	
(9) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ไม่เกินหกคน ซึ่งแต่งตั้งจากผู้มีความรู้	

ความสามารถ ด้านการอุดมศึกษาท้องถิ่น การปกครองท้องถิ่น การพัฒนาชุมชน

และภูมิปัญญาท้องถิ่น

กรรมการ

(10) เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา	กรรมการและเลขานุการ

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

- (1) กำหนดนโยบายการจัดการอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (2) กำหนดมาตรฐานการอุดมศึกษาศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (3) ออกกฎที่เป็นมาตรฐานการศึกษากลาง
- (4) แต่งตั้งอนุกรรมการ
- (5) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

กลุ่มการอุดมศึกษา

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่าองค์ประกอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการอุดมศึกษา กลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเหมาะสม เพราะ โครงสร้างของคณะกรรมการ ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรง เพราะการนำผู้ที่เกี่ยวข้องและเข้าใจบริบทของท้องถิ่นมากำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาท้องถิ่นย่อมที่จะทำให้การพัฒนาตรงจุดมากขึ้น แต่ทางกลุ่มมีความเห็นว่าหากจะให้การทำหน้าที่ของคณะกรรมการมีความสมบูรณ์มากขึ้นก็ควรเพิ่ม

ตำแหน่งอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเป็นคณะกรรมการด้วย เพราะว่าการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นถือว่าเป็นองค์กรหลักที่มีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมและสนับสนุนในการจัดทำประสานและบูรณาการแผนพัฒนาท้องถิ่น วางระบบการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงอำนาจหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกมากมาย สำหรับประเด็นคำถามเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทางกลุ่มเห็นสอดคล้องกันว่าอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการมีความเหมาะสมแล้ว แต่ในขั้นตอนของการจัดทำร่างกฎหมายต้นแบบให้ผู้วิจัยพิจารณาความเหมาะสมในบางประเด็นอีกครั้ง

กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่น

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่าด้วยในปัจจุบันมีสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทำหน้าที่กำกับดูแลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในภาพรวมของประเทศอยู่แล้ว ซึ่งหากจะมีการกำหนดให้มีคณะกรรมการกำกับการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการเฉพาะ อาจจะทำให้การทำงานมีความซ้ำซ้อนกัน ทางกลุ่มจึงเห็นว่าไม่จำเป็นที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการชุดนี้ขึ้นมาอีก อย่างไรก็ตามทางกลุ่มมีข้อสังเกตว่าหากผู้วิจัยเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องมีการชุดนี้เพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการเฉพาะ ทางกลุ่มเสนอให้เพิ่มเติมผู้แทนของกระทรวงแรงงานเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการด้วย ทั้งนี้เพื่อให้การจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน สำหรับประเด็นคำถามเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทางกลุ่มเห็นว่าหากมีความจำเป็นที่จะต้องมีการชุดดังกล่าวเห็นว่าอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามที่เสนอมามีความเหมาะสมแล้ว

กลุ่มนักวิชาการและนักกฎหมาย

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่าการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการจัดการศึกษาที่มีวัตถุประสงค์แตกต่างจากสถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไป หรือแม้แต่สถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยตนเองก็จะจัดการศึกษาในสาขาวิชาที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับอัตลักษณ์และวิถีการประกอบอาชีพของท้องถิ่นนั้น ๆ ดังนั้นแล้วการกำหนดให้มีคณะกรรมการคณะกรรมการกำกับการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงนับว่ามีความสำคัญและจำเป็นซึ่งในเบื้องต้นทางกลุ่มเห็นด้วยกับองค์ประกอบของคณะกรรมการ แต่ในรายละเอียดให้ผู้วิจัยไปพิจารณาว่ายังมีหน่วยงานอื่นที่ควรนำมากำหนดให้อยู่

ในองค์ประกอบของคณะกรรมการอีกหรือไม่ สำหรับประเด็นคำถามเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทางกลุ่มเห็นสอดคล้องกัน ว่ามีความเหมาะสมแล้ว

กลุ่มองค์กรพัฒนาท้องถิ่น

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นสอดคล้องกันว่าการกำหนดให้มีคณะกรรมการกำกับการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือว่ามีความเหมาะสม แต่ทางกลุ่มเสนอให้ปรับสัดส่วนของกรรมการประเภทผู้ทรงคุณวุฒิตาม (9) คือควรกำหนดให้มีสัดส่วนของปราชญ์ท้องถิ่นที่สังคมให้การยอมรับร่วมเป็นคณะกรรมการในจำนวนที่เหมาะสมด้วย เพราะว่าองค์ประกอบของคณะกรรมการหากมีแต่ผู้แทนของหน่วยงานภาครัฐซึ่งล้วนแต่เป็นนักวิชาการอาจทำให้การแก้ไขปัญหาในเชิงบริบทของพื้นที่ที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละท้องถิ่น สำหรับประเด็นคำถามเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทางกลุ่มเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมแล้ว

คำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่มพบว่ามีความเห็นแตกออกเป็น 2 ประเด็น คือประชากรกลุ่มเฉพาะ 3 กลุ่ม เห็นสอดคล้องกันว่าคณะกรรมการกำกับการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนสำคัญที่จะมีส่วนช่วยกำหนดทิศทางการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแต่ละกลุ่มได้เสนอให้มีการเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการเพื่อให้การทำหน้าที่มีความรอบด้านมากขึ้น ส่วนกลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่นเห็นว่าคณะกรรมการกำกับการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจไม่จำเป็นต้องมีก็ได้ แต่หากผู้การศึกษาของผู้วิจัยเห็นว่าจำเป็นต้องมี ทางกลุ่มก็ขอเสนอให้เพิ่มเติมผู้แทนของกระทรวงแรงงาน

ประเด็น องค์กรกำกับดูแลระดับท้องถิ่น คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา

อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา

- (1) กำกับดูแลกิจการของสถาบันอุดมศึกษาตามวัตถุประสงค์การจัดตั้ง
- (2) เสนอแนะการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่น
- (3) จัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่สถาบันอุดมศึกษา
- (4) เรื่องที่จะเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีให้เสนอผ่านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (5) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

กลุ่มการอุดมศึกษา

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่าการกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเป็นองค์กรกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาในระดับท้องถิ่นถือว่าถูกต้องและสอดคล้องตามหลักการแล้ว แต่มีข้อเสนอแนะว่าในการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหากจะให้ประหยัดงบประมาณควรกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในจังหวัดเดียวกันหรือมีพื้นที่คาบเกี่ยวหลายจังหวัดแต่มีอัตลักษณ์ของท้องถิ่นที่คล้ายคลึงกัน ร่วมมือกันจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาโดยอาจจัดตั้งในรูปแบบของสหการหรือจัดทำเป็นบันทึกข้อตกลงความร่วมมือสำหรับประเด็นคำถามเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาในบทบาทของการเป็นองค์กรกำกับดูแลระดับท้องถิ่นทางกลุ่มเห็นด้วยตามที่ผู้วิจัยเสนอ เนื่องจากการจัดการองค์กรของสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาระดับปริญญาในรูปแบบของหน่วยงานในกำกับจะมีความแตกต่างกับการบริหารราชการของหน่วยงานของรัฐที่เป็นส่วนราชการที่ใช้ระบบการบังคับบัญชา

กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่น

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่าการที่จะกำหนดให้มีองค์กรกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายระดับเกินไปจะทำให้เกิดความยุ่งยากและเป็นการเพิ่มขึ้นขั้นตอนการปฏิบัติงาน โดยไม่จำเป็น ทางกลุ่มจึงได้เสนอให้ยุบรวมองค์กรกำกับการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับองค์กรกำกับดูแลระดับท้องถิ่นเข้าเป็นองค์กรเดียวกัน โดยให้องค์กรทั้งสองที่ยุบรวมกันดังกล่าวทำงานร่วมกันแบบบูรณาการ สำหรับประเด็นคำถามเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรกำกับดูแลระดับท้องถิ่นทางกลุ่มเห็นด้วยตามที่ผู้วิจัยเสนอ แต่เสนอแนะให้รวมอำนาจขององค์กรกำกับการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับองค์กรกำกับดูแลระดับท้องถิ่นเข้าด้วยกันเพื่อให้สอดคล้องกับที่ทางกลุ่มได้เสนอให้ยุบรวมคณะกรรมการทั้งสองชุด

กลุ่มนักวิชาการและนักกฎหมาย

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่าการกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาทำหน้าที่กำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะเรื่องที่เห็นว่ามีสำคัญโดยไม่เข้าไปก้าวก่ายการบริหารกิจการภายในของสถาบันอุดมศึกษาถือว่าเป็นไปตามหลักการกำกับดูแลที่เหมาะสมแล้ว เพราะว่าการบริหาร งานของสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องยึดหลักความเป็นอิสระทางวิชาการ สำหรับประเด็นคำถามเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทางกลุ่มเห็นด้วยตามที่ผู้วิจัยเสนอ แต่ขอให้ผู้วิจัยพิจารณาว่าควรกำหนดไว้ในกฎหมายหรือไม่ว่าหากจะให้ให้องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่สถาบัน อุดมศึกษาจะต้องกำหนดขั้นต่ำไว้หรือไม่ หรือว่าการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้รัฐสนับสนุนงบประมาณทั้งหมดตามหลักการกระจายอำนาจ หมายถึงการกระจายทั้งงานและเงินให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะด้านการศึกษาแทนรัฐ

กลุ่มองค์กรพัฒนาท้องถิ่น

ประชากรกลุ่มนี้เห็นด้วยตามที่ผู้วิจัยเสนอทั้งในส่วนของการทำหน้าที่เป็นองค์กรกำกับดูแลระดับท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา และอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษา แต่มีข้อสังเกตว่าในปัจจุบันประเทศไทยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายระดับตั้งแต่ขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ เพราะฉะนั้นหากจะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่กำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาซึ่งจัดการศึกษาชั้นสูงก็ควรจะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ที่มีศักยภาพพอสมควร เช่น เทศบาลนคร เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือกรุงเทพมหานคร ส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล หรือเทศบาลตำบลแม้จะมีสถานะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายก็ตาม ซึ่งทางกลุ่มเห็นว่าไม่น่าจะมีศักยภาพในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาและกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาได้

คำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่มพบว่ากลุ่มการอุดมศึกษา กลุ่มนักวิชาการ และนักกฎหมาย และกลุ่มองค์กรพัฒนาท้องถิ่น มีความเห็นสอดคล้องกันในการที่จะกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาทำหน้าที่เป็นองค์กรกำกับดูแลระดับท้องถิ่น แต่ทั้ง 3 กลุ่มได้ตั้งข้อสังเกตเพื่อให้ผู้วิจัยได้พิจารณา เช่น การให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกันจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา ระดับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะมีศักยภาพในการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา เป็นต้น ส่วนกลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่นเห็นว่าคณะกรรมการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความซ้ำซ้อนในการทำงาน

ประเด็น องค์กรกำกับดูแลภายในสถาบันอุดมศึกษา

โครงสร้างของคณะกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา

(1) นายกสภาสถาบันอุดมศึกษา มาจากการสรรหา

(2) กรรมการ โดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการ

อุดมศึกษา

ผู้แทนกรมส่งเสริมปกครองท้องถิ่น ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการส่งเสริมกิจการสถาบันอุดมศึกษา ประธานสภาคณาจารย์ ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(3) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินเก้าคน แต่งตั้งจากบุคคลในเขตปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(4) กรรมการจากคณบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไปจำนวนหนึ่งคน

(5) กรรมการจากคณาจารย์ประจำและเจ้าหน้าที่ประเภทละหนึ่งคน

(6) รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ เลขานุการ

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา

(1) กำหนดนโยบายของสถาบันอุดมศึกษา

(2) อนุมัติแผนพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา

(3) ออกระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของสถาบันอุดมศึกษา

(4) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตร

(5) อนุมัติการให้ปริญญา และประกาศนียบัตร

(6) พิจารณาเรื่องเพื่อทูลเกล้า แต่งตั้งและถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการ

สภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์และศาสตราจารย์พิเศษ

(7) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี หรือตำแหน่งเทียบเท่า รองศาสตราจารย์

รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

(8) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของอธิการบดี รองอธิการบดีและหัวหน้า

หน่วยงานที่เทียบเท่า

(9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

กลุ่มการอุดมศึกษา

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่าโครงสร้างของคณะกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาข้อ (1) (2) และ (3) ทางกลุ่มเห็นด้วยตามที่ผู้วิจัยเสนอ แต่ในส่วนของข้อ (3) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินเก้าคน แต่งตั้งจากบุคคลในเขตปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ทางกลุ่มเสนอให้ตัด คำว่า “ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง” ออก แล้วแก้ไขเป็น “บุคคลในท้องถิ่นทั้งหมด” แทน ส่วนข้อ (4) คณบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไปจำนวนหนึ่งคน และ (5) คณาจารย์ประจำและเจ้าหน้าที่ประเภทละหนึ่งคน ทางกลุ่มเสนอให้แก้ไขจำนวนเป็นหนึ่งในสามของสัดส่วนของกรรมการตาม

ข้อ (1) (2) และ (3) สำหรับประเด็นเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาทางกลุ่มเห็นด้วยตามที่ผู้วิจัยเสนอ

กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่น

ประชากรกลุ่มนี้เห็นด้วยกับโครงสร้างของคณะกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาตามที่ผู้วิจัยเสนอ แต่ทางกลุ่มมีข้อเสนอแนะว่าในวาระเริ่มแรกที่มีการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งซึ่งจะยังไม่มี การแต่งตั้งกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการบางอย่างของสถาบันอุดมศึกษาเดินหน้าไปได้ในระยะเริ่มแรก เห็นควรกำหนดไว้ในบทเฉพาะกาลว่าจะให้หน่วยงานหรือบุคคลใดทำหน้าที่แทนสภาสถาบันอุดมศึกษาไปพลางก่อน นอกจากนี้ทางกลุ่มเสนอให้โครงสร้างของคณะกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งควรมีผู้แทนอาชีพต่าง ๆ ที่สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาในสาขาวิชานั้น ๆ เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการด้วย สำหรับประเด็นเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาทางกลุ่มเห็นด้วยตามที่ผู้วิจัยเสนอ

กลุ่มนักวิชาการและนักกฎหมาย

ประชากรกลุ่มนี้เห็นด้วยกับโครงสร้างของคณะกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาตามที่ผู้วิจัยเสนอ แต่ทางกลุ่มมีข้อเสนอแนะให้แก้ไขข้อ (2) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้แทนกรมส่งเสริมปกครองท้องถิ่น ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการส่งเสริมกิจการสถาบันอุดมศึกษา ประธานสภาคณาจารย์ ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเสนอให้ตัด “ผู้แทนกรมส่งเสริมปกครองท้องถิ่น และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ออกจากโครงสร้างคณะกรรมการเพราะว่าในอนาคตหากมีการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งมากขึ้นจะทำให้เกิดปัญหาได้ อย่างไรก็ตามหากมีความจำเป็นที่จะให้ทั้งสองหน่วยงานเข้ามามีส่วนร่วมในการกำกับดูแลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็อาจกำหนดให้ทั้งสองหน่วยงานร่วมเป็นคณะกรรมการขององค์กรกำกับการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแทน เพราะจะได้ช่วยกำกับดูแลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวมของประเทศซึ่งน่าจะเกิดประโยชน์มากกว่า สำหรับประเด็นเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาทางกลุ่มเห็นด้วยตามที่ผู้วิจัยเสนอ

กลุ่มองค์กรพัฒนาท้องถิ่น

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่าการกำหนดโครงสร้างของคณะกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา นอกจากจะต้องมีผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ แล้วควรให้ความสำคัญกับการ

มีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นด้วย โดยเฉพาะกรรมการตามข้อ (3) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินเก้าคน แต่งตั้งจากบุคคลในเขตปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ซึ่งหากเป็นไปได้ทางกลุ่มเสนอว่าควรเป็นบุคคลในเขตปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดน่าจะมีความเหมาะสมมากกว่า เพราะจะทำให้มีความเข้าใจในบริบทของการพัฒนาท้องถิ่นได้มากกว่าบุคคลที่มาจากท้องถิ่น สำหรับประเด็นเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาทางกลุ่มเห็นด้วยตามที่ผู้วิจัยเสนอ

คำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่มพบว่าในภาพรวมทุกกลุ่มเห็นด้วยกับโครงสร้างของคณะกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาตามที่ผู้วิจัยเสนอ โดยแต่ละกลุ่มได้มีข้อเสนอแนะเพื่อให้โครงสร้างของคณะกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษามีความสมบูรณ์ขึ้น เช่น สัดส่วนของกรรมการ การกำหนดบทบาทเฉพาะกาลในวาระเริ่มแรก การตัดผู้แทนของบางหน่วยงานออก และการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น เป็นต้น สำหรับประเด็นเรื่องอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาทุกกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกับผู้วิจัย

ประเด็น ผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษา ตำแหน่งอธิการบดี

วิธีการได้มาซึ่งตำแหน่งอธิการบดี

- (1) เลือกตั้ง หรือ
- (2) แต่งตั้ง หรือ
- (3) สรรหา

อำนาจหน้าที่ของอธิการบดี

- (1) เป็นผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาในกิจการทั่วไป
- (2) บริหารกิจการของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์
- (3) จัดทำแผนพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา
- (4) พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น
- (5) บริหารการเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่น
- (6) บริหารทรัพยากรบุคคล
- (7) จัดหารายได้และทรัพยากรเพื่อดำเนินการตามภารกิจ
- (8) เสนอรายงานการดำเนินงานประจำปีต่อองค์กรกำกับดูแล
- (9) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

กลุ่มการอุดมศึกษา

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่าวิธีการได้มาซึ่งตำแหน่งอธิการบดีควรใช้วิธีสรรหาจากบุคลากรภายในท้องถิ่นที่เป็นสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา หรือจากบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ เช่นคณาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ สำหรับประเด็นอำนาจหน้าที่ของอธิการบดีทางกลุ่มเห็นด้วยตามที่คุณวิจัยเสนอ

กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่น

ประชากรกลุ่มนี้เห็นว่าวิธีการได้มาซึ่งตำแหน่งอธิการบดีควรใช้วิธีสรรหาเท่านั้น โดยความเห็นชอบของสภาสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นสังกัด สำหรับประเด็นอำนาจหน้าที่ของอธิการบดีทางกลุ่มเห็นด้วยตามที่คุณวิจัยเสนอ

กลุ่มนักวิชาการและนักกฎหมาย และกลุ่มองค์กรพัฒนาท้องถิ่น

ประชากรสองกลุ่มนี้มีความเห็นว่าวิธีการได้มาซึ่งตำแหน่งอธิการบดีควรใช้วิธีการเลือกตั้งจากบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและเป็นที่ยอมรับคนในท้องถิ่น สำหรับประเด็นอำนาจหน้าที่ของอธิการบดีทางกลุ่มเห็นด้วยตามที่คุณวิจัยเสนอ

ประเด็น บุคลากรสายวิชาการ

ตำแหน่งทางวิชาการ

- (1) ศาสตราจารย์ หรือศาสตราจารย์พิเศษ
- (2) รองศาสตราจารย์ หรือรองศาสตราจารย์พิเศษ
- (3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ
- (4) อาจารย์ หรืออาจารย์พิเศษ

คุณสมบัตินักวิชาการประจำ และคณาจารย์พิเศษ

ให้ขึ้นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำกับการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและลักษณะเฉพาะของสาขาวิชาที่จัดการศึกษา

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

กลุ่มการอุดมศึกษา

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นด้วยกับประเภทของตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำและคณาจารย์พิเศษตามที่คุณวิจัยเสนอ แต่มีความเห็นเพิ่มเติมว่าวิธีการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำและคณาจารย์พิเศษในสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรต้องออกหลักเกณฑ์ เพื่อเข้าสู่ตำแหน่งเป็นการเฉพาะ จึงไม่ควรใช้เกณฑ์มาตรฐานการ

เข้าสู่ตำแหน่งกลางของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเนื่องจากบริบทการจัดการศึกษามีรูปแบบที่ไม่เหมือนกัน สำหรับคุณสมบัติคณาจารย์ประจำ และคณาจารย์พิเศษทางกลุ่มมีความเห็นว่าคณาจารย์ควรเป็นปราชญ์ชาวบ้านที่มีความรู้ความสามารถที่เกี่ยวข้องกับด้านที่จัดการศึกษาโดยตรง

กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่น

ประชากรกลุ่มนี้เห็นคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีตำแหน่งทางวิชาการเฉพาะตำแหน่งอาจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์พิเศษ และศาสตราจารย์พิเศษ เท่านั้น สำหรับคุณสมบัติของคณาจารย์ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำกับการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด

กลุ่มนักวิชาการและนักกฎหมาย และกลุ่มองค์กรพัฒนาท้องถิ่น

ประชากรสองกลุ่มนี้เห็นด้วยตามที่ผู้วิจัยเสนอทั้งในส่วนของตำแหน่งวิชาการ และคุณสมบัติคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้วยเหตุเพราะว่ารูปแบบการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเป็นการจัดการศึกษาเชิงอาชีพท้องถิ่น ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องออกหลักเกณฑ์การเข้าสู่ตำแหน่งของคณาจารย์ให้สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการศึกษาและลักษณะเฉพาะของสาขาวิชาที่จัดการศึกษา

ประเด็น หลักสูตรการศึกษา

- (1) หลักสูตรการพัฒนาเฉพาะท้องถิ่น
- (2) หลักสูตรการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น
- (3) หลักสูตรการคุ้มครองและอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- (4) หลักสูตรการพัฒนาเทคโนโลยีการเกษตรท้องถิ่น
- (5) หลักสูตรการพัฒนาอาชีพสำหรับท้องถิ่น
- (6) หรือหลักสูตรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างไว้หรือต่อยอดอาชีพของท้องถิ่น

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

กลุ่มการอุดมศึกษา

ประชากรกลุ่มนี้เห็นด้วยกับหลักสูตรที่จะกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดการศึกษาตามที่ผู้วิจัยเสนอ แต่ขอให้มีการแก้ไขชื่อหลักสูตร (4) หลักสูตรการพัฒนาเทคโนโลยีการเกษตรท้องถิ่น โดยให้ตัดคำว่า “เทคโนโลยี” ให้คงเหลือ (4) หลักสูตรการพัฒนาการเกษตรท้องถิ่น และมีข้อเสนอแนะให้การจัดการศึกษาควรเน้นความรู้ภาคปฏิบัติและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง โดยให้แต่ละวิชาที่จัดการศึกษาควรเน้นภาคปฏิบัติในสัดส่วนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม

กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่น

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่าหลักสูตรที่จะกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดการศึกษาควรเป็นหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการช่างไว้หรือต่อยอดอาชีพของท้องถิ่นเท่านั้น ส่วนหลักสูตรอื่น ๆ ทางกลุ่มไม่เห็นด้วย

กลุ่มนักวิชาการและนักกฎหมาย และกลุ่มองค์กรพัฒนาท้องถิ่น

ประชากรสองกลุ่มนี้เห็นด้วยกับหลักสูตรที่จะกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดการศึกษาตามที่ผู้วิจัยเสนอ แต่ได้เน้นย้ำว่าหลักสูตรที่จะจัดการศึกษาจะต้องสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของท้องถิ่นนั้น ๆ

ประเด็น มาตรฐานการศึกษา

- (1) ใช้เกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษากลาง หรือ
- (2) กำหนดเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการ

เฉพาะ

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

กลุ่มการอุดมศึกษา กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่น และกลุ่มองค์กรพัฒนาท้องถิ่น

ประชากรสามกลุ่มนี้มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่าเนื่องจากการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการจัดการศึกษาที่แตกต่างกับสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป ดังนั้นแล้วหากนำข้อกำหนดที่เป็นเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษากลางมาใช้ก็จะทำให้การจัดการศึกษาไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่วางไว้ ด้วยเหตุนี้ทั้งสามกลุ่มจึงมีความเห็นว่าควรกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการเฉพาะ โดยเรื่องใดที่เห็นว่าจะกำหนดเป็นประเด็นข้อยกเว้นไว้ก็ควรกำหนดไว้ในกฎหมายตั้งแต่ต้น ทั้งนี้เพราะหากไม่กำหนดเป็นข้อยกเว้นไว้ก็จำเป็นที่จะต้องนำเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษากลางมาใช้

กลุ่มนักวิชาการและนักกฎหมาย

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่าหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเพื่อจัดการศึกษาระดับปริญญา กระบวนการจัดการศึกษาและมาตรฐานการศึกษาควรใช้รูปแบบและเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษาเดียวกันกับสถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไป

ประเด็น ค่าธรรมเนียมการศึกษา

- (1) อุดหนุนการศึกษาโดยงบประมาณแผ่นดิน
- (2) อุดหนุนการศึกษาโดยงบประมาณท้องถิ่น
- (3) อุดหนุนการศึกษาโดยงบประมาณแผ่นดินและงบประมาณท้องถิ่น

(4) ทุนการศึกษาเฉพาะราย

(5) อัตราค่าหน่วยกิตต่ำ

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

กลุ่มการอุดมศึกษา

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่าการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นงบประมาณหลักควรได้รับการอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนิน การจัดการศึกษาตามนโยบายของรัฐ และอาจกำหนดให้ใช้งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเองบางส่วนก็ได้ โดยทางกลุ่มได้เสนอแนะเพิ่มเติมว่าหากเป็นการศึกษาหลักสูตรระดับอนุปริญญาไม่ควรคิดค่าธรรมเนียมการศึกษา แต่หากเป็นหลักสูตรระดับปริญญาตรีให้คิดค่าธรรมเนียมการศึกษาไม่เกินภาคการศึกษาละห้าพันบาท

กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่น และกลุ่มนักวิชาการและนักกฎหมาย

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่าการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นงบประมาณควรได้รับการอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน และงบประมาณองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนค่าธรรมเนียมการศึกษาทางกลุ่มเห็นด้วยกับการคิดอัตราค่าหน่วยกิตต่ำ และทุนการศึกษาเฉพาะราย ตามหลักเกณฑ์ที่สถาบันอุดมศึกษากำหนด

กลุ่มองค์กรพัฒนาท้องถิ่น

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่าการคิดค่าธรรมเนียมการศึกษาการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรคิดอัตราค่าหน่วยกิตต่ำ เนื่องจากประชาชนในท้องถิ่นส่วนใหญ่จะขาดแคลนทุนทรัพย์ แต่มีข้อเสนอแนะว่าหากนักศึกษาเรียนดี มีความประพฤติดี อาจกำหนดให้มีรางวัลเป็นทุนการศึกษาในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น

ประเด็น ระดับการศึกษา

(1) ปริญญาตรี และอาจจัดการศึกษาระดับอนุปริญญาด้วยก็ได้ หรือ

(2) ปริญญาตรี-โท หรือ

(3) ปริญญาตรี- เอก

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

กลุ่มการอุดมศึกษา กลุ่มนักวิชาการและนักกฎหมาย และกลุ่มองค์กรพัฒนาท้องถิ่น

ประชากรสามกลุ่มนี้มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่าการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการศึกษาด้านอาชีพท้องถิ่น ดังนั้นองค์ความรู้ที่จะจัดการศึกษาจึงควรมุ่งเน้นการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นหลัก ส่วนการจัดการศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอกนั้นควรพิจารณาจากความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง

กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่น

ประชากรกลุ่มนี้ไม่เห็นด้วยกับระดับการศึกษาตามที่ผู้วิจัยเสนอ แต่มีข้อเสนอแนะว่าการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ควรเน้นการศึกษาเพื่อรับปริญญา แต่ควรจัดการศึกษาเพื่อเพิ่มความรู้ให้แก่ประชาชนด้านอาชีพท้องถิ่น โดยกำหนดเป็นหลักสูตรระยะสั้นและเมื่อศึกษาจบหลักสูตรแล้วให้ออกเป็นใบรับรองคุณวุฒิตามสาขาอาชีพ

ประเด็น คุณสมบัติของนักศึกษา

- (1) จบมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือ
- (2) จบมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าและประกอบอาชีพมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี หลังจบมัธยมศึกษาตอนต้นหรือมีอายุไม่น้อยกว่า 25 ปี ในวันเปิดภาคการศึกษาที่สมัคร หรือ
- (3) มีคุณสมบัติอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากลางของขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

กลุ่มการอุดมศึกษา กลุ่มนักวิชาการและนักกฎหมาย และกลุ่มองค์กรพัฒนาท้องถิ่น

ประชากรสามกลุ่มนี้มีความเห็นสอดคล้องกันว่าคุณสมบัติของนักศึกษาควรกำหนดให้สอดคล้องกับสาขาวิชาที่จัดการศึกษาและบริบทของผู้เรียนในท้องถิ่น ซึ่งหากต้องกำหนดคุณสมบัติของผู้เรียนควรกำหนดแบบเปิดกว้างเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีโอกาสเข้าถึงการศึกษาได้จริง โดยทั้งสามกลุ่มเห็นว่าหากจะให้เหมาะสมในเบื้องต้นควรกำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดคุณสมบัติของนักศึกษา

กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่น

ประชากรกลุ่มนี้ไม่เห็นด้วยกับคุณสมบัติของนักศึกษาตามที่ผู้วิจัยเสนอ โดยทางกลุ่มเห็นว่าเมื่อการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่เน้นการศึกษาเพื่อรับปริญญาตามที่ได้ให้ความเห็นในข้อข้างต้น ดังนั้นจึงไม่ควรกำหนดวุฒิการศึกษาขั้นต่ำของผู้เรียน

คำตอบที่ได้จากการทำ Co- Design ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่มนี้จะเห็นได้ประเด็นส่วนใหญ่แต่ละกลุ่มจะมีความเห็นไปในแนวทางเดียวกัน แต่อาจมีในบางประเด็นที่แต่ละกลุ่มอาจเห็นต่างกันบ้าง เช่น ประเด็นองค์กรกำกับดูแลระดับชาตินั้นกลุ่มการอุดมศึกษามีความเห็นว่าควรให้กระทรวงกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กับกระทรวงมหาดไทย ร่วมกันเป็นองค์กรกำกับดูแล กลุ่มองค์กรพัฒนาท้องถิ่นเสนอให้กระทรวงศึกษาธิการเป็นองค์กรกำกับดูแล รวมถึงประเด็นอื่น ๆ (ดูตาราง 5.1)

ตารางที่ 5.1 การเปรียบเทียบคำตอบจากการทำ Co- Design ของกลุ่มเฉพาะ

โครงสร้างของกฎหมาย	กลุ่ม 1*	กลุ่ม 2*	กลุ่ม 3*	กลุ่ม 4*
1. องค์กรกำกับดูแลระดับชาติ คือ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	-	✓	✓	-
2. องค์กรกำกับดูแลการอุดมศึกษาของ อปท. (1) คณะกรรมการกำกับดูแลการอุดมศึกษาของ อปท. (2) อำนาจหน้าที่คณะกรรมการ	✓ ✓	- ✓	✓ ✓	✓ ✓
3. องค์กรกำกับดูแลการอุดมศึกษาระดับท้องถิ่น (1) อปท. ที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา (2) อำนาจหน้าที่ของ อปท. ที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา	✓ ✓	- ✓	✓ ✓	✓ ✓
4. องค์กรกำกับดูแลโดยสภาสถาบันอุดมศึกษา (1) โครงสร้างของคณะกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา (2) อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา	✓ ✓	✓ ✓	✓ ✓	✓ ✓
5. ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา (อธิการบดี) 1) วิธีการได้มา (1) เลือกตั้ง (2) แต่งตั้ง (3) สรรหา 2) อำนาจหน้าที่	✓ - - ✓	✓ - - ✓	- - ✓ ✓	- - ✓ ✓
6. บุคลากรสายวิชาการ (1) ตำแหน่งทางวิชาการ (2) คุณสมบัติคณาจารย์	✓ ✓	- ✓	✓ ✓	✓ ✓
7. หลักสูตรการศึกษา ต้องเป็นหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับอาชีพท้องถิ่น	✓	✓	✓	✓
8. มาตรฐานการศึกษา (1) ใช้เกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษาของกลาง หรือ (2) กำหนดเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษาของ อปท. เฉพาะ	- ✓	- ✓	✓ -	- ✓
9. ค่าธรรมเนียมการศึกษา (1) อุดหนุนการศึกษาโดยงบประมาณแผ่นดิน (2) อุดหนุนการศึกษาโดยงบประมาณท้องถิ่น (3) อุดหนุนการศึกษาโดยงบประมาณแผ่นดิน และ งบประมาณท้องถิ่น (4) ทุนการศึกษาเฉพาะราย	✓	✓	✓	✓

(5) อัตราค่าหน่วยกิตต่ำ	- ✓	- ✓	- -	- -
10. ระดับการศึกษา				
(1) ปริญญาตรี และอาจจัดการศึกษาระดับอนุปริญญาด้วย	✓ -	- -	✓ -	✓ -
(2) ปริญญาตรี-โท หรือ	-	-	-	-
(3) ปริญญาตรี-เอก				
11. คุณสมบัติของนักศึกษา				
(1) จบมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือ	✓	-	✓	✓
(2) จบมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าและประกอบอาชีพมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี หลังจบมัธยมศึกษาตอนต้น หรือมีอายุไม่น้อยกว่า 25 ปี ในวันเปิดภาคการศึกษาที่สมัคร หรือ	✓	-	✓	✓
(3) มีคุณสมบัติอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการกำหนด	✓	-	✓	✓

* กลุ่มที่ 1 กลุ่มการอุดมศึกษา

* กลุ่มที่ 2 กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่น

* กลุ่มที่ 3 กลุ่มนักวิชาการและนักกฎหมาย

* กลุ่มที่ 4 กลุ่มองค์กรพัฒนาท้องถิ่น

1.5 ผลการทำ Co-Design ประชากรกลุ่มผสม

ประชากรกลุ่มผสมที่มาจากผู้นำเอาประชากรกลุ่มเฉพาะกลุ่มละ 1 คนมารวมกันเป็น 4 กลุ่มจะทำให้เกิดความหลากหลายซึ่งหากนำเอาประเด็นในการทำ Co- Design เดียวกับประชากรกลุ่มเฉพาะจะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนตามประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจจะมีความคิดเห็นที่คล้อยตามกันหรือขัดแย้งกันได้แต่ก็ต้องมีคำตอบที่เป็นมิตรร่วมกันของกลุ่ม

ผลของคำตอบที่ได้มาจากประชากรกลุ่มผสม มีดังนี้

ประเด็น องค์กรกำกับดูแลระดับชาติ คือ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย

และนวัตกรรม

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

ประชากรกลุ่มผสม 1 ประชากรกลุ่มผสม 2 และประชากรกลุ่มผสม 4

ประชากร 3 กลุ่มนี้มีความเห็นสอดคล้องกันว่าการกำหนดให้กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ทำหน้าที่เป็นองค์กรกำกับดูแลระดับชาติของสถาบันอุดมศึกษา

ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะทำให้การจัดการศึกษาของชาติมีเอกภาพและได้มาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ

ประชากรกลุ่มผสม 3

เห็นร่วมกันว่าการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีกระทรวงที่เกี่ยวข้อง 2 กระทรวง คือ กระทรวงมหาดไทย กับกระทรวงศึกษาธิการ ดังนั้นหากจะให้การจัดการศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อยก็ควรให้กระทรวงมหาดไทย กับกระทรวงศึกษาธิการ ร่วมกันทำหน้าที่เป็นองค์กรกำกับดูแลระดับชาติ ทั้งนี้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงนั้น ๆ

ประเด็น องค์กรกำกับการศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คณะกรรมการกำกับการศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

- (1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ประธาน
- (2) ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กรรมการ
- (3) ปลัดกระทรวงกระทรวงมหาดไทย กรรมการ
- (4) เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กรรมการ
- (5) เลขาธิการสภาการศึกษา กรรมการ
- (6) ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) กรรมการ
- (8) ผู้จัดการกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา
- (9) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ไม่เกินหกคน ซึ่งแต่งตั้งจากผู้มีความรู้

ความสามารถ ด้านการอุดมศึกษาท้องถิ่น การปกครองท้องถิ่น การพัฒนาชุมชน

และภูมิปัญญาท้องถิ่น

กรรมการ

- (10) เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา กรรมการและเลขานุการ

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

- (1) กำหนดนโยบายการจัดการอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (2) กำหนดมาตรฐานการอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (3) ออกกฎที่เป็นมาตรฐานการศึกษากลาง
- (4) แต่งตั้งอนุกรรมการ
- (5) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

ประชากรกลุ่มผสม 1 ประชากรกลุ่มผสม 3 และประชากรกลุ่มผสม 4

ประชากร 3 กลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการจัดการศึกษาที่เป็นลักษณะเฉพาะทางที่แตกต่างกันตาม

อัตลักษณ์ของท้องถิ่น ดังนั้นหากจะกำหนดให้มีองค์กรกลางเพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม น่าจะทำให้การกำหนดแผนและนโยบายการจัดการศึกษาเป็นไปในทิศทางเหมาะสมและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง แต่ในส่วนของรูปแบบองค์กรให้ผู้วิจัยไปพิจารณาอีกครั้ง

ประชากรกลุ่มผสม 2

เห็นร่วมกันว่าการกำหนดให้มีคณะกรรมการกำกับการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้นมา จะทำให้มีคณะกรรมการหลายชั้นหลายระดับเกินไปอาจส่งผลให้การทำงานล่าช้าและขาดประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการในระดับต่าง ๆ จึงควรมีเท่าที่จำเป็น

ประเด็น องค์กรกำกับดูแลระดับท้องถิ่น คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา

อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา

- (1) กำกับดูแลกิจการของสถาบันอุดมศึกษาตามวัตถุประสงค์การจัดตั้ง
- (2) เสนอแนะการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่น
- (3) จัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่สถาบันอุดมศึกษา
- (4) เรื่องที่จะเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีให้เสนอผ่านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (5) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

ประชากรทั้ง 4 กลุ่ม มีความเห็นสอดคล้องกันว่าการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา จึงทำให้สถาบันอุดมศึกษามีสถานะเป็นหน่วยงานภายใต้ความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นนั้น ดังนั้นหากจะให้สถาบันอุดมศึกษา มีความยึดโยงกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา

ประเด็น องค์กรกำกับดูแลภายในสถาบันอุดมศึกษา

โครงสร้างของคณะกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา

- (1) นายกสภาสถาบันอุดมศึกษา มาจากการสรรหา
- (2) กรรมการ โดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการ

อุดมศึกษา

ผู้แทนกรมส่งเสริมปกครองท้องถิ่น ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการส่งเสริมกิจการสถาบันอุดมศึกษา ประธานสภาคณาจารย์ ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(3) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินเก้าคน แต่งตั้งจากบุคคลในเขตปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(4) กรรมการจากคณบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไปจำนวนหนึ่งคน

(5) กรรมการจากคณาจารย์ประจำและเจ้าหน้าที่ประเภทละหนึ่งคน

(6) รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ เลขานุการ

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา

(1) กำหนดนโยบายของสถาบันอุดมศึกษา

(2) อนุมัติแผนพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา

(3) ออกระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของสถาบันอุดมศึกษา

(4) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตร

(5) อนุมัติการให้ปริญญา และประกาศนียบัตร

(6) พิจารณาเรื่องเพื่อทูลเกล้า แต่งตั้งและถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์และศาสตราจารย์พิเศษ

มหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์และศาสตราจารย์พิเศษ

(7) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี หรือตำแหน่งเทียบเท่า รองศาสตราจารย์

รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

(8) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของอธิการบดี รองอธิการบดีและหัวหน้า

หน่วยงาน

ที่เทียบเท่า

(9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

ประชากรกลุ่มผสม 1 ประชากรกลุ่มผสม 2 และประชากรกลุ่มผสม 4

ประชากร 3 กลุ่มนี้มีความเห็นสอดคล้องกันว่าองค์ประกอบของกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษานอกจากจะกำหนดให้มาจากผู้แทนของหน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับท้องถิ่นแล้ว ควรให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นให้มีสิทธิเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการ โดยพิจารณาจากผู้ที่ประสบความสำเร็จด้านอาชีพในท้องถิ่น ผู้นำชุมชนหรือปราชญ์ชาวบ้านตามสมควรแก่กรณี

ประชากรกลุ่มผสม 3

เห็นร่วมกันว่าสมควรที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขใน 3 ประเด็น คือ ประเด็นที่มาของนายกสถาบันสถาบัน เสนอให้สรรหาจากปราชญ์ชาวบ้าน ประเด็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 คน เสนอให้มาจากบุคลากรของท้องถิ่นนั้น ๆ ทั้งหมด ส่วนประเด็นของอำนาจหน้าที่ตาม (6) ทางกลุ่มเสนอให้ตัดข้อความ “รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ” โดยให้เปลี่ยนเป็นตำแหน่งทางวิชาการอย่างอื่นตามที่กำหนดให้เป็นตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากรสายวิชาการ

ประเด็น ผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษา ตำแหน่งอธิการบดี

วิธีการได้มาซึ่งตำแหน่งอธิการบดี

- (1) เลือกตั้ง หรือ
- (2) แต่งตั้ง หรือ
- (3) สรรหา

อำนาจหน้าที่ของอธิการบดี

- (1) เป็นผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาในกิจการทั่วไป
- (2) บริหารกิจการของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ

ประกาศ รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์

- (3) จัดทำแผนพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา
- (4) พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น
- (5) บริหารการเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่น
- (6) บริหารทรัพยากรบุคคล
- (7) จัดหารายได้และทรัพยากรเพื่อดำเนินการตามภารกิจ
- (8) เสนอรายงานการดำเนินงานประจำปีต่อองค์กรกำกับดูแล
- (9) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

ประชากรทั้ง 4 กลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันว่าอธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดวิธีการได้มาโดยการเลือกตั้งจากบุคคลภายในท้องถิ่นจากบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในสาขาวิชาที่สถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ จัดการศึกษา เพราะทางกลุ่มเห็นว่าคนในท้องถิ่นย่อมที่จะเข้าใจถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่และแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นของตนเป็นอย่างดี

ประเด็น บุคลากรสายวิชาการ

ตำแหน่งทางวิชาการ

- (1) ศาสตราจารย์ หรือศาสตราจารย์พิเศษ
- (2) รองศาสตราจารย์ หรือรองศาสตราจารย์พิเศษ
- (3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ
- (4) อาจารย์ หรืออาจารย์พิเศษ

คุณสมบัติคณาจารย์ประจำ และคณาจารย์พิเศษ

ให้ไปปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำกับการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและลักษณะเฉพาะของสาขาวิชาที่จัดการศึกษา

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

ประชากรกลุ่มผสม 1 ประชากรกลุ่มผสม 2 และประชากรกลุ่มผสม 4

ประชากร 3 กลุ่มนี้มีความเห็นสอดคล้องกันว่าตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากรสายวิชาการ คือ คณาจารย์ประจำ และคณาจารย์พิเศษของสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรใช้ชื่อตำแหน่งทางวิชาการแบบเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป แต่ในส่วนของคุณสมบัติของการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการเห็นว่าควรออกหลักเกณฑ์เพื่อเข้าสู่ตำแหน่งเป็นการเฉพาะ โดยหลักเกณฑ์การเข้าสู่ตำแหน่งเฉพาะที่กำหนดขึ้นมาจะต้องสอดคล้องกับหลักสูตรที่สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาด้วย

ประชากรกลุ่มผสม 3

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป คือ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน นอกจากจะมีภารกิจหลักคืองานสอนแล้วยังถูกกำหนดตัวชี้วัดให้มีงานวิจัยด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์จึงต้องถูกยึดโยงกับงานวิจัยด้วย แต่ในส่วนของสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป้าหมายหลักคงไม่ได้เน้นงานวิจัยแต่เป็นการเน้นการสอนภาคปฏิบัติทางด้านอาชีพ ดังนั้นหากไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการไว้เป็นการเฉพาะอาจทำให้มีปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติการเข้าสู่ตำแหน่งได้ ทางกลุ่มจึงเสนอให้กำหนดหลักเกณฑ์การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำและคณาจารย์พิเศษของสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการเฉพาะ ส่วนชื่อตำแหน่งทางวิชาการอาจเปลี่ยนชื่อเป็นอย่างอื่น เช่น ผู้ชำนาญการ ผู้ชำนาญการพิเศษ หรือผู้เชี่ยวชาญก็ได้

ประเด็น หลักสูตรการศึกษา

- (1) หลักสูตรการพัฒนาเฉพาะท้องถิ่น
 - (2) หลักสูตรการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น
 - (3) หลักสูตรการคุ้มครองและอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - (4) หลักสูตรการพัฒนาเทคโนโลยีการเกษตรท้องถิ่น
 - (5) หลักสูตรการพัฒนาอาชีพสำหรับท้องถิ่น
 - (6) หรือหลักสูตรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างไว้หรือต่อขยายอาชีพของท้องถิ่น
- คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

ประชากรทั้ง 4 กลุ่มนี้มีความเห็นสอดคล้องกันว่าการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเน้นสอนหลักสูตรด้านอาชีพ โดยการพัฒนา ต่อยอดและประยุกต์อาชีพเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้อย่างเป็นระบบ ซึ่งในระบบการเรียนการสอนนอกจากจะต้องเน้นภาคปฏิบัติแล้ว ควรมีระบบการเทียบโอนประสบการณ์เพื่อให้ผู้เรียนนำประสบการณ์จากการประกอบอาชีพมาเทียบโอนเป็นหน่วยกิตได้ นอกจากนี้การเรียนการสอนในแต่ละหลักสูตรควรสอดแทรกรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการเงิน การตลาด และเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำผลผลิตที่ได้จากการประกอบอาชีพไปต่อยอดการทำธุรกิจ โดยอาจเริ่มจากธุรกิจเล็ก ๆ น้อย ๆ ในรูปแบบธุรกิจชุมชน หรือการจำหน่ายผลผลิตผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Marketing) ได้ มิเช่นนั้นแล้วหากการจัดการศึกษาระดับท้องถิ่นมุ่งเน้นแต่การให้ผู้เรียนสร้างอาชีพ สร้างผลผลิต แต่ไม่ได้สอนให้สร้างมูลค่าเพิ่มของผลผลิตสุดท้ายแล้วอาชีพของประชาชนในท้องถิ่นก็จะกลับเข้าสู่วังวนเดิมคือสินค้าล้นตลาดและจะถูกควบคุมกลไกการตลาดโดยพ่อค้าคนกลาง

ประเด็น มาตรฐานการศึกษา

- (1) ใช้เกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษากลาง หรือ
- (2) กำหนดเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการ

เฉพาะ

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

ประชากรทั้ง 4 กลุ่มนี้มีความเห็นสอดคล้องกันว่าการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีเป้าหมายสำคัญคือการพัฒนาศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่นให้สามารถสร้างอาชีพ สร้างรายได้ และสามารถอยู่กับท้องถิ่นได้อย่างยั่งยืน ดังนั้นแล้วการกำหนดมาตรฐานการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่น ส่วนมาตรฐานการอุดมศึกษากลางถือ

เป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดขึ้น โดยมีเป้าหมายเพื่อใช้กับสถาบันอุดมศึกษาในส่วนกลางที่จัดการศึกษาเพื่อรองรับการพัฒนาในระดับประเทศในภาพกว้าง เช่น การเมืองการปกครอง ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การพัฒนาอุตสาหกรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรม และธุรกิจระหว่างประเทศ เป็นต้น

ประเด็น ค่าธรรมเนียมการศึกษา

- (1) อุดหนุนการศึกษาโดยงบประมาณแผ่นดิน
- (2) อุดหนุนการศึกษาโดยงบประมาณท้องถิ่น
- (3) อุดหนุนการศึกษาโดยงบประมาณแผ่นดิน และงบประมาณท้องถิ่น
- (4) ทุนการศึกษาเฉพาะราย
- (5) อัตราค่าหน่วยกิตต่ำ

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

ประชากรกลุ่มผสม 1

การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหากในอนาคตมีการจัดตั้งขึ้นจริงมาอย่างเป็นรูปธรรม วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งก็เพื่อสนับสนุนการพัฒนาฐานรากของประเทศตามนโยบายของรัฐ ซึ่งถือเป็นภารกิจพิเศษที่โดยหลักการแล้วรัฐจะต้องเป็นผู้ดำเนินการเอง แต่การที่รัฐได้กระจายอำนาจโดยมอบหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการจัดการอุดมศึกษาแทนรัฐ จึงเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องให้การสนับสนุนแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุก ๆ ด้าน เพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุเป้าหมายตามนโยบายของรัฐ

ประชากรกลุ่มผสม 2 และประชากรกลุ่มผสม 4

การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาขั้นสูงซึ่งการจัดการศึกษาจำเป็นต้องใช้งบประมาณค่อนข้างมาก ดังนั้นแล้วที่มาของงบประมาณหลักควรได้รับการอุดหนุนจากรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้การสนับสนุนตามสถานะทางการเงิน ส่วนค่าธรรมเนียมการศึกษาควรกำหนดเป็นทุนการศึกษา หรืออัตราค่าหน่วยกิตอาจกำหนดเป็นข้อยกเว้นไว้ก็ได้เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีโอกาสเข้าเรียนอย่างเท่าเทียมกัน

ประชากรกลุ่มผสม 3

ทางกลุ่มมีความเห็นว่าหากจะให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความยั่งยืนและต่อเนื่อง ควรจัดตั้งเป็นกองทุนอุดมศึกษาท้องถิ่น โดยกำหนดให้รัฐจัดสรรงบประมาณเข้ากองทุน โดยจัดสรรเงินจากกองทุนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อมไปดำเนินการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาและเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษา

ประเด็น ระดับการศึกษา

- (1) ปริญญาตรี และอาจจัดการศึกษาระดับอนุปริญญาด้วยก็ได้ หรือ
- (2) ปริญญาตรี - โท หรือ
- (3) ปริญญาตรี - เอก

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

ประชากรทั้ง 4 กลุ่ม มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่าการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการศึกษาด้านอาชีพท้องถิ่น ซึ่งองค์ความรู้บางด้านอาจไม่ถึงขั้นระดับปริญญาโท หรือปริญญาเอก ซึ่งในระยะแรกควรมุ่งเน้นการจัดการศึกษาศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นหลัก และอาจจัดการศึกษาในรูปแบบสัมฤทธิ์บัตรเฉพาะเรื่องด้วยก็ได้ ส่วนหากสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดจะจัดการศึกษาระดับปริญญาโท หรือปริญญาเอก ก็ควรพิจารณาจากความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษา และองค์ความรู้ด้านอาชีพนั้น ๆ ว่าถึงขั้นที่จะยกระดับการศึกษาเป็นปริญญาโท หรือปริญญาเอก ได้หรือไม่ ซึ่งต้องพิจารณาเป็นด้าน ๆ ไป

ประเด็น คุณสมบัติของนักศึกษา

- (1) จบมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือ
- (2) จบมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าและประกอบอาชีพมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี หลังจบมัธยมศึกษาตอนต้น หรือมีอายุไม่น้อยกว่า 25 ปี ในวันเปิดภาคการศึกษาที่สมัคร หรือ
- (3) มีคุณสมบัติอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

ประชากรผสม 1 ประชากรผสม 3 ประชากรผสม 4

ประชากร 3 กลุ่มนี้มีความเห็นสอดคล้องในแนวทางที่ว่าคุณสมบัติของนักศึกษาหากจะให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาได้จริง ก็ควรกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้าเรียนแบบเปิดกว้าง โดยอาจใช้วิธีเทียบประการณ์ของผู้เรียน ซึ่งคุณสมบัติของผู้เรียนหากไม่กำหนดไว้ให้ชัดเจนก็จะต้องใช้คุณสมบัติทั่วไปคือต้องจบมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าขึ้นไปเท่านั้น แต่หากจะกำหนดให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติที่ต่างไปจากคุณสมบัติทั่วไปก็ต้องกำหนดไว้ในกฎหมายให้ชัดเจนด้วย ซึ่งผู้วิจัยอาจดูแนวทางของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชแล้วนำมาปรับใช้ให้มีความเหมาะสมกับบริบทของท้องถิ่น

ประชากรกลุ่มผสม 2

ทางกลุ่มมีความเห็นในแนวทางที่ว่า การกำหนดคุณสมบัติของบัณฑิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกฎหมายหากในอนาคตจะมีการปรับแก้คุณสมบัติของผู้เรียนก็จะทำให้เกิดความยุ่งยากที่ต้องแก้ไขกฎหมาย ดังนั้นหากจะให้คุณสมบัติของผู้ที่จะเข้าเรียนในสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความยืดหยุ่นและไม่ต้องบังคับตามเกณฑ์คุณสมบัติกลาง ก็ควรกำหนดแบบเปิดช่องให้คณะกรรมการกำกับการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตาม (3) เป็นผู้กำหนดคุณสมบัติบัณฑิตศึกษา

คำตอบที่ได้จากการทำ Co- Design ประชากรกลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่มนี้จะเห็นได้ว่าจากประเด็นคำถามแต่ละกลุ่มจะมีความเห็นไปในแนวทางเดียวกัน กล่าวคือ สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อมและศักยภาพจัดตั้งสถานศึกษาเพื่อจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาด้านอาชีพตามอัตลักษณ์และวิถีการประกอบอาชีพของแต่ละท้องถิ่น เพื่อเป็นการต่อยอดอาชีพดั้งเดิมของประชาชนในท้องถิ่นให้ประชาชนมีรายได้ที่พึ่งพาตนเองได้และสามารถอยู่กับท้องถิ่นได้อย่างยั่งยืน ซึ่งหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการตามแนวทางดังกล่าวได้ทั่วประเทศ ก็จะส่งผลให้รากฐานของประเทศมีความมั่นคงและการพัฒนาประเทศในองค์กรรวมก็จะดำเนินการได้โดยง่าย แต่การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการได้นั้นโดยลำพังแต่เพียงงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคงไม่เพียงพอ เพราะว่า ในระยะเริ่มแรกของการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาต้องใช้งบประมาณค่อนข้างสูง จึงมีความจำเป็นที่รัฐจะต้องอุดหนุนการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยงบประมาณแผ่นดิน เฉกเช่นเดียวกับการจัดการศึกษาในระดับอื่น ๆ เพื่อให้มีความสอดคล้องกับหลักการกระจายอำนาจ (ดูตารางที่ 5.2)

ตารางที่ 5.2 การเปรียบเทียบคำตอบจากการทำ Co- Design ของกลุ่มผสม

โครงสร้างของกฎหมาย	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	กลุ่ม 3	กลุ่ม 4
1. องค์กรกำกับดูแลระดับชาติ คือ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	✓	✓	-	✓
2. องค์กรกำกับการอุดมศึกษากลางของ อปท. (1) คณะกรรมการกำกับการอุดมศึกษากลางของ อปท. (2) อำนาจหน้าที่คณะกรรมการ	✓ ✓	- ✓	✓ ✓	✓ ✓
3. องค์กรกำกับการอุดมศึกษาระดับท้องถิ่น (1) อปท. ที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา (2) อำนาจหน้าที่ของ อปท. ที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา	✓ ✓	✓ ✓	✓ ✓	✓ ✓
4. องค์กรกำกับดูแล โดยสภาสถาบันอุดมศึกษา				

(1) โครงสร้างของคณะกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา	✓	✓	✓	✓
(2) อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา	✓	✓	✓	✓
5. ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา (อธิการบดี)				
1) วิธีการได้มา				
(1) เลือกตั้ง	✓	✓	✓	✓
(2) แต่งตั้ง	-	-	-	-
(3) สรรหา	-	-	-	-
2) อำนาจหน้าที่	✓	✓	✓	✓
6. บุคลากรสายวิชาการ				
(1) ตำแหน่งทางวิชาการ	✓	✓	-	✓
(2) คุณสมบัติคณาจารย์	✓	✓	✓	✓
7. หลักสูตรการศึกษา'				
ต้องเป็นหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับอาชีพท้องถิ่น	✓	✓	✓	✓
8. มาตรฐานการศึกษา				
(1) ใช้เกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษากลาง หรือ	-	-	-	-
(2) กำหนดเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษาของ อปท. เฉพาะ	✓	✓	✓	✓
9. ค่าธรรมเนียมการศึกษา				
(1) อุดหนุนการศึกษาโดยงบประมาณแผ่นดิน	✓			
(2) อุดหนุนการศึกษาโดยงบประมาณท้องถิ่น				
(3) อุดหนุนการศึกษาโดยงบประมาณแผ่นดิน และ งบประมาณ ท้องถิ่น	-	✓	-	✓
(4) ทุนการศึกษาเฉพาะราย	-	-	-	-
(5) อัตราค่าหน่วยกิตต่ำ	-	-	-	-
10. ระดับการศึกษา				
(1) ปริญญาตรี และอาจจัดการศึกษาระดับอนุปริญญา ด้วย	✓	✓	✓	✓
(2) ปริญญาตรี-โท หรือ	-	-	-	-
(3) ปริญญาตรี- เอก	-	-	-	-
11. คุณสมบัติของนักศึกษา				
(1) จบมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือ	✓	-	✓	✓
(2) จบมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าและประกอบ อาชีพมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปีหลังจบมัธยมศึกษาตอนต้น	✓	-	✓	✓

หรือมีอายุไม่น้อยกว่า 25 ปี ในวันเปิดภาคการศึกษาที่สมัคร หรือ (3) มีคุณสมบัติอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการกำกับการ อุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด	✓	✓	✓	✓
--	---	---	---	---

2. การเปรียบเทียบผลการทำ Co- Design ระหว่างกลุ่มเฉพาะกับกลุ่มผสม

จากผลการวิเคราะห์โครงสร้างสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตาม
ประเด็นที่กำหนดไว้เพื่อการจัดทำเป็นกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจากประชากรผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มเฉพาะและกลุ่มผสม พบว่าประเด็น
ส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างกัน บางประเด็นที่มีคำตอบแตกต่างกันดังต่อไปนี้

1. ประเด็น องค์กรกำกับดูแลระดับชาติ

- ให้กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับ
ท้องถิ่น กลุ่มนักวิชาการและนักกฎหมาย ทั้ง 2 กลุ่มเฉพาะมีความเห็นสอดคล้องกันในการสนับสนุน
ให้กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เป็นองค์กรกำกับดูแลระดับชาติ
ส่วนประชากรกลุ่มการอุดมศึกษามีความเห็นให้กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและ
นวัตกรรม กับกระทรวงมหาดไทย ร่วมกันเป็นองค์กรกำกับดูแลระดับชาติ และประชากรกลุ่ม
องค์กรพัฒนาท้องถิ่นมีความเห็นกระทรวงศึกษาธิการ เป็นองค์กรกำกับดูแลระดับชาติ สำหรับ
ประชากรกลุ่มผสม 3 กลุ่ม มีความเห็นสอดคล้องกันในการสนับสนุนให้กระทรวงการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เป็นองค์กรกำกับดูแลระดับชาติ ส่วนกลุ่มผสมอีก 1 กลุ่ม มีความ
เห็นว่าควรให้กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กับกระทรวงมหาดไทย
ร่วมกันเป็นองค์กรกำกับดูแลระดับชาติ (ดูตารางที่ 5.3)

2. ประเด็น องค์กรกำกับการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(1) คณะกรรมการการการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(2) อำนาจหน้าที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นคณะกรรมการการการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มการ
อุดมศึกษา กลุ่มนักวิชาการและนักกฎหมาย และกลุ่มองค์กรพัฒนาท้องถิ่น ทั้ง 3 กลุ่มเฉพาะมี
ความเห็นสอดคล้องกันว่าควรกำหนดให้มีคณะกรรมการการการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นเพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบายการจัดการอุดมศึกษาท้องถิ่น ส่วนกลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับ
ท้องถิ่นมีความเห็นให้ยุบรวมองค์กรกำกับการการอุดมศึกษากลางเข้ากับองค์กรกำกับการการอุดมศึกษา
ระดับท้องถิ่น สำหรับประเด็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการการอุดมศึกษากลางขององค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่ม มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมตามประเด็นที่เสนอแล้ว (ดูตาราง 5.3)

3. ประเด็น องค์กรกำกับการอุดมศึกษาระดับท้องถิ่น

- (1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา
- (2) อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา

ประเด็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษากำกับสถาบันอุดมศึกษา กลุ่มการอุดมศึกษา กลุ่มนักวิชาการและนักกฎหมาย และกลุ่มองค์กรพัฒนาท้องถิ่น ทั้ง 3 กลุ่มเฉพาะมีความเห็นสอดคล้องกันว่าในการกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษากำกับสถาบันอุดมศึกษา ส่วนกลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่นมีความเห็นให้ยุบรวมองค์กรกำกับการอุดมศึกษากลางเข้ากับองค์กรกำกับการอุดมศึกษาระดับท้องถิ่น สำหรับประเด็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา ส่วนกลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่มมีความเห็นที่สอดคล้องกันในการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาทำหน้าที่กำกับสถาบันอุดมศึกษา (ดูตาราง 5.3)

4. ประเด็น องค์กรกำกับดูแลโดยสภาสถาบันอุดมศึกษา

- (1) โครงสร้างของคณะกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา
- (2) อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา

ประเด็น โครงสร้างของคณะกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม ประชากรกลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่ม มีความเห็นสอดคล้องในแนวทางเดียวกันกับผู้วิจัยเสนอ (ดูตาราง 5.3)

5. ประเด็น ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา (อธิการบดี)

- (1) วิธีการได้มาของอธิการบดี
- (2) อำนาจหน้าที่ของอธิการบดี

ประเด็นวิธีการได้มาของอธิการบดี กลุ่มการอุดมศึกษา กลุ่มนักวิชาการและนักกฎหมาย และกลุ่มองค์กรพัฒนาท้องถิ่น ทั้ง 3 กลุ่มเฉพาะมีความเห็นสอดคล้องกันในการกำหนดให้อธิการบดีมาจากการเลือกตั้ง ส่วนกลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่นมีความเห็นว่าอธิการบดีควรมาจากการสรรหา สำหรับประเด็นอำนาจหน้าที่ของอธิการบดี ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม ประชากรกลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่ม มีความเห็นสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (ดูตาราง 5.3)

6. ประเด็น บุคลากรสายวิชาการ

- (1) ตำแหน่งทางวิชาการ
- (2) คุณสมบัติคณาจารย์

ประเด็นบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มการอุดมศึกษา กลุ่มนักวิชาการและนักกฎหมาย และกลุ่มองค์กรพัฒนาท้องถิ่น ทั้ง 3 กลุ่มเฉพาะมีความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์แต่เห็นควรออกหลักเกณฑ์ใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนกลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่นมีความเห็นว่าตำแหน่งวิชาการควรเป็นรูปแบบผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์พิเศษ และศาสตราจารย์พิเศษ เท่านั้น ส่วนประชากรกลุ่มผสม 2 กลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับตำแหน่งทางวิชาการและอีก 2 กลุ่มผสมมีความเห็นให้กำหนดหลักเกณฑ์ใหม่เพื่อใช้สำหรับบุคลากรสายวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ดูตาราง 5.3)

7. ประเด็น หลักสูตรการศึกษา

- ต้องเป็นหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับอาชีพท้องถิ่น ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม และประชากรกลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่ม มีความเห็นสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกันเกี่ยวกับหลักสูตรที่สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาต้องเป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์วิถีท้องถิ่น โดยหลักสูตรควรบูรณาการกับศาสตร์ต่าง ๆ ด้วย (ดูตาราง 5.3)

8. ประเด็น มาตรฐานการศึกษา

- (1) ใช้เกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษากลาง หรือ
- (2) กำหนดเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเฉพาะ

ประชากรกลุ่มการอุดมศึกษา กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่น และกลุ่มองค์กรพัฒนาท้องถิ่น ทั้ง 3 กลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันว่าต้องกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเฉพาะ ส่วนกลุ่มนักวิชาการและนักกฎหมายมีความเห็นให้ใช้เกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษากลาง สำหรับประชากรกลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันว่าต้องกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเฉพาะ (ดูตาราง 5.3)

9. ประเด็น ค่าธรรมเนียมการศึกษา

- (1) อุดหนุนการศึกษาโดยงบประมาณแผ่นดิน
- (2) อุดหนุนการศึกษาโดยงบประมาณท้องถิ่น
- (3) อุดหนุนการศึกษาโดยงบประมาณแผ่นดินและงบประมาณท้องถิ่น
- (4) ทุนการศึกษาเฉพาะราย
- (5) อัตราค่าหน่วยกิตต่ำ

ประชากรกลุ่มเฉพาะและกลุ่มผสมส่วนใหญ่มีความเห็นไปในแนวทางเดียวกันในการให้รัฐบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกันอุดหนุนงบประมาณในการจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่มีกลุ่มผสม 1 กลุ่ม มีข้อเสนอให้จัดตั้งเป็นกองทุนมหาวิทยาลัยโดยบังคับให้รัฐบาลอุดหนุนงบประมาณผ่านกองทุน (ดูตาราง 5.3)

10. ประเด็น ระดับการศึกษา

- (1) ปริญญาตรี และอาจจัดการศึกษาระดับอนุปริญญาด้วย
- (2) ปริญญาตรี-โท หรือ
- (3) ปริญญาตรี- เอก

ประเด็นระดับการศึกษาที่จะให้สถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดการศึกษา มีประชากรกลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่นมีความเห็นให้จัดการศึกษาเฉพาะระดับประกาศนียบัตร โดยออกใบรับรองคุณวุฒิตามสาขาอาชีพ ส่วนประชากรกลุ่มเฉพาะและกลุ่มผสมที่เหลือทั้งหมดมีความเห็นสอดคล้องกันให้มุ่งเน้นจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นหลัก แต่หากสถาบันอุดมศึกษาใดจะจัดการศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอกก็จะต้องพิจารณาถึงความพร้อมด้านต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษาด้วย (ดูตาราง 5.3)

11. ประเด็น คุณสมบัติของนักศึกษา

- (1) จบมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือ
- (2) จบมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าและประกอบอาชีพมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี หลังจบมัธยมศึกษาตอนต้น หรือมีอายุไม่น้อยกว่า 25 ปี ในวันเปิดภาคการศึกษาที่สมัคร หรือ
- (3) มีคุณสมบัติอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการกำกับการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด

ประเด็นคุณสมบัติของนักศึกษา กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่นมีความเห็นว่าไม่ควรจำกัดวุฒิการศึกษาแต่ควรเปิดกว้างให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความเสมอภาคในการเข้าเรียน ส่วนกลุ่มเฉพาะและกลุ่มผสมอื่น ๆ มีความเห็นสอดคล้องกันในการกำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีต้องมีคุณวุฒิระดับมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไป นอกจากนี้ยังมีมีความเห็นให้คณะกรรมการการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่กำหนดคุณสมบัติอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในกฎหมาย (ดูตาราง 5.3)

ตารางที่ 5.3 การเปรียบเทียบคำตอบจากการทำ Co- Design ของกลุ่มเฉพาะกับกลุ่มผสม

ขั้นตอนการจัดทำโครงสร้างของกฎหมาย	ประชากร กลุ่มเฉพาะ	ประชากร กลุ่มผสม
1. องค์กรกำกับดูแลระดับชาติ คือ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	2	3
2. องค์กรกำกับดูแลการอุดมศึกษาของ อปท. (1) คณะกรรมการกำกับดูแลการอุดมศึกษาของ อปท. (2) อำนาจหน้าที่คณะกรรมการ	3 4	3 4
3. องค์กรกำกับดูแลการอุดมศึกษาระดับท้องถิ่น (1) อปท. ที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา (2) อำนาจหน้าที่ของ อปท. ที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา	3 4	4 4
4. องค์กรกำกับดูแลโดยสภาสถาบันอุดมศึกษา (1) โครงสร้างของคณะกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา (2) อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา	4 4	4 4
5. ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา (อธิการบดี) 1) วิธีการได้มา (1) เลือกตั้ง (2) แต่งตั้ง (3) สรรหา 2) อำนาจหน้าที่	2 - 2 4	4 - - 4
6. บุคลากรสายวิชาการ (1) ตำแหน่งทางวิชาการ (2) คุณสมบัติคณาจารย์	3 4	3 4
7. หลักสูตรการศึกษา ต้องเป็นหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับอาชีพท้องถิ่น	4	4
8. มาตรฐานการศึกษา (1) ใช้เกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษาของกลาง หรือ (2) กำหนดเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษาของ อปท. เฉพาะ	1 3	- 4
9. ค่าธรรมเนียมการศึกษา (1) อุดหนุนการศึกษาโดยงบประมาณแผ่นดิน (2) อุดหนุนการศึกษาโดยงบประมาณท้องถิ่น (3) อุดหนุนการศึกษาโดยงบประมาณแผ่นดิน และงบประมาณ	- - 4	1 - 2

ท้องถิ่น	1	-
(4) ทุนการศึกษาเฉพาะราย	2	-
(5) อัตราค่าหน่วยกิตต่ำ		
10. ระดับการศึกษา		
(1) ปริญญาตรี และอาจจัดการศึกษาระดับอนุปริญญาด้วย	3	4
(2) ปริญญาตรี-โท หรือ	-	-
(3) ปริญญาตรี-เอก	-	-
11. คุณสมบัติของนักศึกษา		
(1) จบมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือ	3	3
(2) จบมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าและประกอบอาชีพมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 5 ปีหลังจบมัธยมศึกษาตอนต้น หรือมีอายุไม่น้อยกว่า 25 ปี ในวันเปิดภาคการศึกษาที่สมัคร หรือ	3	3
(3) มีคุณสมบัติอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการกำกับการอุดมศึกษากลางของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด	3	4

3. การจัดทำร่างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นเพราะเป็นการสร้างและต่อยอดองค์ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ ท้องถิ่นให้ประชาชนในท้องถิ่นให้มีอาชีพ รายได้ และสามารถอยู่กับท้องถิ่น ได้แบบยั่งยืน ดังนั้น การวิจัยจึงได้กำหนดเป้าหมายของการวิจัยที่จะหาคำตอบในการจัดให้มีกฎหมายกลางว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้เป็นกฎหมายต้นแบบโดยการนำเอาคำตอบที่ได้จากการวิเคราะห์ตามที่ได้ดำเนินการมาแล้วนั้นมาจัดทำเป็นร่างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการจัดทำกฎหมายนี้มีพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 กำหนดหลักเกณฑ์การจัดทำกฎหมาย โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

3.1 หลักเกณฑ์การจัดทำกฎหมาย

ผลของการวิจัยได้คำตอบมาว่าปัญหาจากการที่ชุมชนและท้องถิ่นซึ่งเป็นรากฐานของประเทศและเป็นถิ่นที่อยู่ของประชากรส่วนใหญ่ในปัจจุบันยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร ประชาชนส่วนใหญ่ยังมีฐานะยากจน สาเหตุประการสำคัญส่วนหนึ่งเกิดจากประชาชนในชุมชน และท้องถิ่นยังขาดโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาขั้นสูงระดับปริญญา ซึ่งเป็นระดับการศึกษาที่จะพัฒนาองค์ความรู้ให้ประชาชนมีความรู้ที่จะนำไปประกอบอาชีพ ดังนั้นการวิจัยจึงได้คำตอบที่เป็น

การยื่นขึ้นถึงความจำเป็นและแนวทางการจัดทำกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยที่การจัดทำกฎหมายนี้มีพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 โดยมีเหตุผลในการประกาศใช้คือ “โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมาย การตรวจสอบความจำเป็นในการตรากฎหมาย การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายเพื่อประกอบการจัดทำร่างกฎหมาย การเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน หลักเกณฑ์การตรวจสอบเนื้อหาของร่างกฎหมายที่เกี่ยวกับระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ การใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ระยะเวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ และการกำหนดโทษทางอาญา เพื่อให้การตรากฎหมายเป็นไปโดยละเอียดรอบคอบ ไม่สร้างภาระแก่ประชาชนเกินความจำเป็น ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายภายหลังเมื่อกฎหมายมีผลบังคับแล้วเพื่อพัฒนากฎหมายให้ทันสมัยและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป และการเข้าถึงบทบัญญัติของกฎหมายของประชาชน ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา 77 ประกอบกับมาตรา 258 ค.ด้านกฎหมาย (1) และ (3) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

การจัดทำกฎหมายนี้มีพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 เพื่อตรวจสอบความจำเป็นในการตรากฎหมายตามหมวด 3 การตรวจสอบเนื้อหาของร่างกฎหมาย มาตรา 21 ได้บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐต้องตรวจสอบและพิจารณาจัดทำร่างกฎหมายให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ 9 ด้าน ดังต่อไปนี้

1) สอดคล้องและไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยในกรณีที่เป็นการจัดทำร่างพระราชบัญญัติหรือประมวลกฎหมายต้องสอดคล้องและไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญด้วย

ร่างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ดังนี้

1.1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวด 5 ว่าด้วยหน้าที่ของรัฐ มาตรา 54 วรรคสาม บัญญัติว่า “รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการกำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติซึ่งอย่างน้อยต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำแผนการศึกษา

แห่งชาติ และการดำเนินการและตรวจสอบการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ด้วย” ซึ่งการศึกษาชั้นสูงระดับอุดมศึกษาถือเป็นระดับการศึกษาที่มีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาเพื่อให้มีเรียนมีองค์ความรู้ในการนำไปประกอบอาชีพได้ จากความสำคัญดังกล่าวรัฐจึงได้ส่งเสริมให้ประชาชนมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมทั้งรัฐได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมจัดการศึกษาในทุกระดับด้วย โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล

1.2) หมวด 14 การปกครองส่วนท้องถิ่นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญฯ มาตรา 250 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจดูแลและจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น

กฎหมายต้นแบบว่าด้วยการจัดการศึกษาแห่งชาติ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดตั้งมหาวิทยาลัยเพื่อจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาชั้นปริญญาตรี เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ในอาชีพท้องถิ่นให้แก่ประชาชนตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยในร่างกฎหมายมีการกำหนดให้มีองค์กรกำกับการจัดการศึกษา 4 ระดับ คือ องค์กรกำกับดูแลระดับชาติ องค์กรกำกับการอุดมศึกษา กลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรกำกับดูแลระดับท้องถิ่น และองค์กรกำกับดูแลภายในมหาวิทยาลัย

1.3) หมวด 16 การปฏิรูปประเทศตามรัฐธรรมนูญฯ มาตรา 257 จ.ด้านการศึกษา (4) ปรับปรุงการจัด การเรียนการสอนทุกระดับเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามความถนัดและปรับปรุงโครงสร้างของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าว โดยสอดคล้องกันทั้งในระดับชาติและระดับพื้นที่

กฎหมายต้นแบบว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่ เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถพัฒนาองค์ความรู้เพื่อต่อยอดองค์ความรู้ดั้งเดิมพื้นถิ่น ซึ่งเป็นองค์ความรู้ที่ถือเป็นรากเหง้าทางวัฒนธรรมที่อยู่ในสายเลือดของประชาชน

2) สอดคล้องและไม่ขัดหรือแย้งกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ได้กำหนดประเด็นให้มีระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเน้นการจัดระบบการศึกษาและระบบฝึกอบรมบนฐานสมรรถนะที่มีคุณภาพสูงและยืดหยุ่นผ่านการพัฒนาเทคโนโลยีต่าง ๆ อาทิ การพัฒนาการศึกษาออนไลน์แบบเปิด การพัฒนาระบบการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะการรู้ดิจิทัล การมีระบบเทียบโอนประสบการณ์ ระบบธนาคารหน่วยกิต มาตรการจูงใจให้คนเข้าสู่การยกระดับทักษะ การให้สถานประกอบการเพิ่มผลิตภาพแรงงานผ่านการพัฒนาความสามารถทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง และยุทธศาสตร์ชาติด้านความเสมอภาคด้านการ

สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่เน้นการตอบโจทย์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนโดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม การกำหนดให้ภาคการเกษตรและครัวเรือนเป็นกลุ่มเป้าหมายของการปรับโครงสร้างและพฤติกรรม และการกระจายศูนย์กลางความเจริญเพื่อให้เกิดการสร้างงานในพื้นที่เพื่อพลิกฟื้นโครงสร้างทางสังคมควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจ และช่วยลดความเสี่ยงต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศบนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กฎหมายต้นแบบว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความสอดคล้องและไม่ขัดหรือแย้งกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ และแผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐในการจัดการศึกษาชั้นสูงเพื่อรองรับการพัฒนาท้องถิ่นซึ่งเป็นรากฐานประเทศ โดยร่างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดมาตรฐานส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษาที่มีความสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ในการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาได้ในทุกระดับ

3) ต้องสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

กฎหมายต้นแบบว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้กำหนดหลักเกณฑ์ ขั้นตอน วัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้การดำเนินการมีประสิทธิภาพภายใต้หลักนิติธรรม ตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance Framework) ในหลักการประสิทธิภาพและหลักนิติธรรม

4) การยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพเพื่อไม่ให้เป็นการแก่ประชาชน

กฎหมายต้นแบบว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถือเป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นใหม่ทั้งฉบับเพื่อใช้เป็นกฎหมายกลางเพื่อรองรับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีความสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน และกฎหมายไม่มีลักษณะเป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพที่เป็นภาระแก่ประชาชน ในทางกลับกันในการจัดทำกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถือเป็นกฎหมายที่บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นองค์กรทางปกครองที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนได้มีส่วนร่วมพัฒนาองค์ความรู้ของประชาชนให้สามารถสร้างอาชีพสร้างรายได้ และสามารถอยู่กับท้องถิ่นได้อย่างยั่งยืน

5) ไม่ใช้ระบบอนุญาต เว้นแต่มีเหตุจำเป็นเพื่อรักษาประโยชน์ของประเทศชาติหรือประชาชนหรือมีกรณีจำเป็นไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ทั้งนี้ ในกรณีที่จำเป็นต้องมีระบบอนุญาต การกำหนดระยะเวลาหรือขั้นตอนในการพิจารณาขึ้นคำขออนุญาตดำเนินการต่าง ๆ ต้องคำนึงถึงหลักการและสาระสำคัญของกฎหมายเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

กฎหมายต้นแบบว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นกฎหมายที่กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและขั้นตอนปฏิบัติในการการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีระบบการกำกับดูแลที่มีความเหมาะสมในการบริหารจัดการโดยปรากฏอยู่ในร่างกฎหมายหมวด 4 การดำเนินงาน และหมวด 7 การกำกับดูแล

6) ไม่ใช้ระบบคณะกรรมการ เว้นแต่เพื่อกำหนดนโยบาย หรือกำกับ หรือกำหนดหลักเกณฑ์หรือเพื่อการอื่นที่จำเป็น ทั้งนี้ ในกรณีที่นำระบบคณะกรรมการมาใช้ ให้ระบุให้ชัดเจนด้วยว่ามติของคณะกรรมการผูกพันหน่วยงานที่มีผู้แทนเป็นกรรมการ โดยตำแหน่งด้วย

กฎหมายต้นแบบว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นกฎหมายที่มีการนำระบบคณะกรรมการในเชิงการบูรณาการองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดนโยบาย หรือกำหนดหลักเกณฑ์ หรือการกำกับติดตาม และมีการระบุขอบเขตอำนาจหน้าที่ชัดเจน โดยร่างกฎหมายมีการแบ่งคณะกรรมการออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่ กรรมการกำกับการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย และสภาคณาจารย์ โดยมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ และขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการแต่ละคณะไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้การบริหารจัดการอุดมศึกษาท้องถิ่นเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการพัฒนาท้องถิ่น ตามร่างกฎหมายหมวด 3 คณะกรรมการ และหมวด 4 การดำเนินงาน

7) การมีบทบัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลยพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองหรือดำเนินกิจการทางปกครอง ให้กระทำได้เท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ ในกรณีที่กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลยพินิจให้กำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลยพินิจและระยะเวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่เป็นสาระสำคัญไว้ในร่างกฎหมายให้ชัดเจน

กฎหมายว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีบทบัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลยพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองหรือดำเนินกิจการทางปกครอง แต่ในกรณีที่การปฏิบัติหน้าที่จะกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนได้ใช้หลักการตรวจสอบ

8) การกำหนดโทษทางอาญาสำหรับการกระทำความผิดใด ให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(ก) การกระทำนั้นต้องกระทบต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง และมีผลกระทบต่อส่วนรวม

(ข) เป็นกรณีไม่สามารถใช้มาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผล

กฎหมายว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการจัดทำบริการสาธารณะด้านการศึกษาเพื่อใช้การศึกษาเป็นกลไกการพัฒนาฐานรากของประเทศ มาตรการที่นำมาใช้บังคับซึ่งมีลักษณะเป็นการส่งเสริม

9) หลักเกณฑ์อื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ยังไม่ปรากฏถึงกฎเกณฑ์ตามกฎหมายอื่น

การตรวจสอบกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายเพื่อตรวจสอบความจำเป็นในการตรากฎหมายทั้ง 9 หลักการนี้ พบว่าไม่ได้ขัดแย้งกับหลักเกณฑ์ทั้ง 9 ข้อแต่อย่างใด

3.2 การจัดทำร่างโครงสร้างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การจัดทำร่างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีประเด็นเนื้อหาสาระที่สำคัญนำมาจากคำตอบที่ได้จากการวิเคราะห์ในบทที่ 4 และจัดทำเป็นร่างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเสนอเป็น พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ได้นำเอาร่างที่ได้จัดทำมานั้น ไปสู่การสัมมนารับฟังความคิดเห็น (Hearing) จากองค์กรหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชน ผู้มีส่วนได้เสีย เมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2563 ณ มหาวิทยาลัยศรีปทุม เพื่อนำเอาข้อวิพากษ์ที่ได้มานำไปสู่การปรับปรุง แก้ไข เพิ่มเติมให้เป็นร่างกฎหมายที่มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และเหมาะสมที่จะเป็นกฎหมายที่สามารถนำไปบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อให้มีกฎหมายกลางรองรับการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อมและศักยภาพต่อไป

กฎหมายต้นแบบว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการจัดทำร่างกฎหมายเพื่อเป็นกฎหมายกลางรองรับการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกฎหมายต้นแบบที่จัดทำขึ้นมานี้มีโครงสร้างกฎหมาย ดังนี้

โครงสร้างร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ประกอบด้วยบทบัญญัติทั้งหมด 65 มาตรา แบ่งเป็น 8 หมวด และบทเฉพาะกาล ดังนี้

หมวด 1 บททั่วไป (7 มาตรา)

หมวด 2 การจัดตั้ง (11 มาตรา)

หมวด 3 คณะกรรมการ (3 มาตรา)

หมวด 4 การดำเนินงาน (22 มาตรา)

หมวด 5 ตำแหน่งทางวิชาการ (4 มาตรา)

หมวด 6 ปริญญาและวิทยฐานะ (7 มาตรา)

หมวด 7 การกำกับดูแล (2 มาตรา)

หมวด 8 บทกำหนดโทษ (2 มาตรา)

บทเฉพาะกาล (2 มาตรา)

3.3 ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

หลักการและเหตุผล

เนื่องจากตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ มาตรา 41 บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาในทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่น ประกอบมาตรา 36 บัญญัติให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล และอาจจัดเป็นส่วนราชการหรือหน่วยงานในกำกับของรัฐ ยกเว้นสถานศึกษาเฉพาะทางตามมาตรา 21 ซึ่งในส่วนของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหากจะให้มีคุณสมบัติสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องตรากฎหมายระดับพระราชบัญญัติ เพื่อเป็นกฎหมายกลางสำหรับรองรับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อมและศักยภาพ และเพื่อรับรองสถานะความเป็นนิติบุคคลของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

โครงสร้างร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

หมวด 1 บททั่วไป (มาตรา 6 - 12)

หมวด 2 การจัดตั้ง (มาตรา 13 - 23)

หมวด 3 คณะกรรมการ (มาตรา 24 - 26)

หมวด 4 การดำเนินงาน (มาตรา 27 - 48)

หมวด 5 ตำแหน่งทางวิชาการ (มาตรา 49 - 52)

หมวด 6 ปริญญาและวิทยฐานะ (มาตรา 53 - 59)

หมวด 7 การกำกับดูแล (มาตรา 60 - 61)

หมวด 8 บทกำหนดโทษ (มาตรา 62 - 63)

บทเฉพาะกาล (มาตรา 64 - 65)

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ...พร้อม หลักการและเหตุผล

ตารางที่ 5.4 ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.
พร้อมหลักการและเหตุผล

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
1	พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.”	เพื่อให้เป็นกฎหมายกลางสำหรับรองรับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและรับรองการเป็นนิติบุคคลของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งขึ้น จึงจำเป็นต้องมีการตราพระราชบัญญัตินี้
2	พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	เพื่อกำหนดวันมีผลใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้
3	พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับกับมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราชที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช พ.ศ. 2553	การที่ยกเว้นไม่ให้นำพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับกับมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช เพราะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของกรุงเทพมหานครที่มีพระราชบัญญัติจัดตั้งเฉพาะ
4	ในพระราชบัญญัตินี้ “มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์กร	เป็นการให้คำนิยามความหมายเฉพาะสำหรับกฎหมายฉบับนี้ เพื่อกำหนดขอบเขตของกฎหมายให้มีความชัดเจน และสร้างความเข้าใจร่วมกันของผู้ซึ่งต้องปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>ปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำกับมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“แหล่งเรียนรู้วิถีท้องถิ่น” หมายความว่า แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น อาชีพและการพัฒนาอาชีพของท้องถิ่น และต้องมีความสัมพันธ์โดยตรงกับหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยจัดการศึกษา</p> <p>“มาตรฐานการอุดมศึกษาท้องถิ่น” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพการจัดการศึกษา</p> <p>“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้</p>	
5	<p>ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p>	<p>กฎหมายที่มีการตราขึ้นใหม่และได้กำหนดอำนาจหน้าที่ให้ต้องดำเนินการหรือปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์ในการตรากฎหมายจึงจำเป็นต้องกำหนดกำหนดให้มีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ มีอำนาจดำเนินการหรือปฏิบัติตามกฎหมาย</p> <p>เพื่อให้แต่ละกระทรวงออกกฎกระทรวงและประกาศ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น</p>
<p>หมวด 1 บททั่วไป</p>		

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
6	ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่จัดตั้งขึ้นเพื่อจัดการศึกษาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น การใช้ประโยชน์และการจัดการทรัพยากรในท้องถิ่นที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถที่พึ่งพาตนเองได้และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นซึ่งเป็นรากฐานของประเทศให้มีความมั่นคง	เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยโดยมุ่งเน้นจัดการศึกษาด้านอาชีพท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการใช้ประโยชน์หรือการจัดการทรัพยากรในท้องถิ่น
7	การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้จัดในมหาวิทยาลัย และแหล่งเรียนรู้วิถีท้องถิ่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้	เป็นการกำหนดสถานที่เพื่อใช้จัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย
8	<p>การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้ใช้วิธีการดังต่อไปนี้</p> <p>(1) การศึกษาภาคทฤษฎี เป็นการจัดการศึกษาที่เน้นการศึกษาในมหาวิทยาลัยเป็นหลัก โดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย หลักสูตร ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จศึกษาการศึกษาที่แน่นอน</p> <p>(2) การศึกษาภาคปฏิบัติ เป็นการจัดการศึกษาที่เน้นการศึกษาที่แหล่งเรียนรู้วิถีท้องถิ่นที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการศึกษา ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องสอดคล้องกับภารกิจของแหล่งเรียนรู้วิถีท้องถิ่นด้วย</p> <p>เพื่อสร้างความสมดุลระหว่างการใช้ชีวิตแบบวิถีท้องถิ่น การประกอบอาชีพ และการศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยจึงควรจัดการศึกษาภาคทฤษฎีในช่วงฤดูกาลที่ผู้เรียนว่างเว้นจากการประกอบอาชีพ</p>	<p>เป็นการกำหนดวิธีการจัดการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับวิถีการดำเนินชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น</p> <p>เป็นการกำหนดช่วงเวลาจัดการศึกษาวิชาภาคทฤษฎี</p>
9	การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยต้องจัดให้	-การกำหนดให้เข้าศึกษาโดยไม่ต้องสอบ

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาอย่างทั่วถึง และให้รัฐสนับสนุนค่าใช้จ่ายทั้งหมด แต่ไม่ตัดสิทธิมหาวิทยาลัยที่จะเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาแบบมีส่วนร่วมจ่ายจากผู้เรียน ทั้งนี้ หากมหาวิทยาลัยจะเรียกเก็บค่าธรรมเนียมแบบมีส่วนร่วมจ่ายให้เรียกเก็บได้ในอัตราที่ไม่เกินกว่าที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>กรณีที่มีผู้สมัครเข้าศึกษามากกว่าที่มหาวิทยาลัยกำหนด ให้มหาวิทยาลัยพิจารณารับสมัครที่มีภูมิลำเนา อยู่ในเขตปกครองท้องถิ่นเป็นลำดับแรก หลักเกณฑ์และวิธีการรับสมัครนักศึกษาให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>	<p>คัดเลือกและไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา (เรียนฟรีปริญญาตรี) เป็นมาตรการเพื่อสร้างแรงจูงใจเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้าเรียนเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ตามมาตรการใช้การอุดมศึกษาพัฒนาท้องถิ่น ส่วนการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมแบบมีส่วนร่วมจ่ายเป็นมาตรการเพื่อให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบและรู้สึกหวงแหนสิทธิของตน</p> <p>-เพื่อกำหนดให้คนในท้องถิ่นได้รับสิทธิเข้าศึกษาก่อน</p>
10	<p>การจัดการศึกษาตามมาตรา 6 ให้มุ่งเน้นจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น การใช้ประโยชน์และการจัดการทรัพยากรในท้องถิ่นเป็นหลัก แต่มหาวิทยาลัยอาจจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรีด้วยก็ได้</p> <p>การศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยอาจให้ออนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรหรือวุฒิปริญญาตรีขั้นสูงแก่นักศึกษาที่สอบผ่านตามเกณฑ์หลักสูตรที่มหาวิทยาลัยกำหนดก็ได้</p> <p>หากมหาวิทยาลัยจะจัดการศึกษาในชั้นที่สูงกว่าปริญญาตรีจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อนถึงจะดำเนินการได้</p>	<p>-เป็นการกำหนดขอบเขตการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยท้องถิ่น คือเน้นจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี แต่มหาวิทยาลัยอาจจัดการศึกษาระดับอนุปริญญาด้วย ก็ได้ สำหรับมหาวิทยาลัยที่มีความพร้อมและศักยภาพสูงอาจจัดการศึกษาถึงระดับปริญญาโท – เอก</p> <p>-การให้ออนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรหรือวุฒิปริญญาตรีขั้นสูงแก่ผู้เรียนหลักสูตรปริญญาตรีตามวรรคสองก็เพื่อไม่ให้เกิดการสูญเปล่าทางวิชาการ</p> <p>-เพื่อกำหนดมาตรการควบคุมการจัดการศึกษาชั้นที่สูงกว่าปริญญาตรี</p>
11	<p>ผู้มีสิทธิเข้าศึกษาชั้นปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยต้องมีคุณสมบัติตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด และต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้</p> <p>(1) เป็นผู้สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p>	<p>เพื่อกำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้าศึกษาไว้เป็นการเฉพาะสำหรับมหาวิทยาลัยท้องถิ่น</p>

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>(2) เป็นผู้สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หรือเทียบเท่าและประกอบอาชีพมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปีหลังจากจบมัธยมศึกษาตอนต้น หรือมีอายุไม่น้อยกว่า 25 ปีบริบูรณ์ในวันเปิดภาคการศึกษาที่สมัคร</p> <p>(3) มีคุณสมบัติอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำหนด</p>	
12	<p>เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6 ให้กำหนดภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัยดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถที่พึ่งพาตนเองได้และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>(2) จัดการศึกษาที่มีความยืดหยุ่น หลากหลายและมีระบบเทียบประสบการณ์จากอาชีพที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร</p> <p>(3) ให้โอกาสทางการศึกษาโดยยึดหลักความเสมอภาค</p> <p>(4) ศึกษา วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>(5) บริการทางวิชาการแก่ชุมชนและท้องถิ่น</p> <p>(6) ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น</p> <p>(7) ศึกษาและแสวงหาแนวทางการพัฒนาอาชีพให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมถึงการแสวงหาแนวทางส่งเสริมให้เกิดการจัดการ บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน</p> <p>(8) ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรอื่นเพื่อพัฒนาท้องถิ่น</p>	เป็นการกำหนดหน้าที่อื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยที่นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในมาตรา 6

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	(9) หน้าที่อื่น ๆ ตามนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือตามที่คณะกรรมการกำหนด	
หมวด 2 การจัดตั้ง		
13	ให้รัฐบาลส่งเสริม สนับสนุนและจัดสรรงบประมาณ ให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อจัดการศึกษาภายในเขตปกครองท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่สองแห่งขึ้นไปอาจร่วมกันเสนอรัฐบาลเพื่อจัดตั้งมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้ ขั้นตอน หลักเกณฑ์และวิธีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด	-เพื่อให้รัฐบาลกำหนดเป็นนโยบายในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยท้องถิ่นและสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการ -หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งมีความร่วมมือกันในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยท้องถิ่นจะทำให้ประหยัดงบประมาณ
14	รัฐบาลอาจจัดตั้งมหาวิทยาลัยตามแผนงานหรือนโยบายหรือโครงการตามข้อเสนอขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การจัดตั้งมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งตามพระราชบัญญัตินี้ให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ	เพื่อกำหนดให้การจัดตั้งมหาวิทยาลัยท้องถิ่นแต่ละแห่งตราเป็นกฎหมายระดับพระราชบัญญัติ
15	ให้มหาวิทยาลัยที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัตินี้เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นหน่วยงานของรัฐอยู่ในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติจัดตั้งและให้เป็นหน่วยงานของรัฐที่เป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และกฎหมายอื่น	เพื่อเป็นการกำหนดรูปแบบและรับรองสถานะนิติบุคคลของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้
16	บุคลากรของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย	เป็นการกำหนดให้บุคลากรของมหาวิทยาลัย

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ บุคลากรของมหาวิทยาลัยซึ่งได้รับประโยชน์ในฐานะข้าราชการบำนาญแล้วให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม แต่ไม่ตัดสิทธิที่จะประกันตนด้วยความสมัครใจ	ไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายบางฉบับ
17	<p>มหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่กระทำการต่าง ๆ ภายในวัตถุประสงค์ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 6 และอำนาจหน้าที่เช่นนี้ให้รวมถึง</p> <p>(1) ซื้อ ขาย จ้าง รับจ้าง สร้าง จัดหา โอน รับโอน เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ แลกเปลี่ยนและจำหน่ายหรือทำนิติกรรมใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ตลอดจนถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง หรือมีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ ในทรัพย์สิน มีสิทธิในหรือหาประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาและจำหน่ายสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ ตลอดจนรับเงินหรือทรัพย์สินหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดที่มีบุคคลอุดหนุนหรืออุทิศให้</p> <p>(2) เรียกเก็บค่าธรรมเนียมแบบมีส่วนร่วมจ่าย ค่าบำรุงค่าตอบแทน เบี้ยปรับและค่าบริการในการให้บริการภายในอำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งทำความตกลงและกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับค่าตอบแทนและค่าบริการนั้น</p> <p>(3) ร่วมมือกับหน่วยงานอื่นไม่ว่าจะเป็นของรัฐหรือของเอกชน</p> <p>(4) กู้ยืมเงินและให้กู้ยืมเงิน โดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน ลงทุนหรือร่วมลงทุน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย</p> <p>การกู้ยืมเงิน การให้กู้ยืมเงิน การถือหุ้น การเข้าเป็น</p>	เป็นการกำหนดถึงอำนาจหน้าที่ทั่วไปตามขอบวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยท้องถิ่น

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>หุ้นส่วน การลงทุนหรือการร่วมลงทุนถ้าเป็นจำนวนเงินเกินวงเงินที่คณะกรรมการกำหนดต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี</p> <p>(5) กำหนดค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษ รวมทั้งสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อย่างอื่นให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>(6) ปกครองดูแล บำรุงรักษา จัดการ ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย และที่ราชพัสดุ ตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ</p> <p>(7) ร่วมมือกับหน่วยงานอื่นเพื่อดำเนินกิจการที่เกี่ยวกับหรือต่อเนื่องกับภารกิจของมหาวิทยาลัย หรือการนำผลการค้นคว้าวิจัยไปเผยแพร่หรือหาประโยชน์เพื่อเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย</p>	
18	<p>มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนงาน ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) สำนักงานอธิการบดี</p> <p>(2) คณะ</p> <p>(3) วิทยาลัย</p> <p>(4) สำนัก</p> <p>(5) ศูนย์</p> <p>มหาวิทยาลัยอาจให้มีส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา 6 เป็นส่วนงานในมหาวิทยาลัยอีกได้</p> <p>การแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนงานตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้ทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>	<p>เพื่อเป็นการกำหนดชื่อหน่วยงานภายใต้โครงสร้างการบริหารงานของมหาวิทยาลัย</p> <p>เพื่อกำหนดให้จัดตั้งหน่วยงานระดับเทียบเท่าคณะและกำหนดชื่อเป็นอย่างอื่นได้</p> <p>เพื่อกำหนดให้แบ่งโครงสร้างของส่วนงาน</p>
19	<p>การจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิกส่วนงานตามมาตรา 18 ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ประกาศของมหาวิทยาลัยตามวรรคหนึ่ง ในส่วนที่</p>	<p>ส่วนงานตามมาตรา 18 มีหน้าที่จัดทำบริการสาธารณะที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประชาชนในวงกว้าง การจัดตั้ง การรวมหรือการยุบเลิก</p>

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	เกี่ยวกับการจัดตั้งและการรวมส่วนงานต้องระบุถึงภาระหน้าที่ของส่วนงานนั้น ๆ ให้ชัดเจน	จึงต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อให้ประชาชนที่มีส่วนได้เสียได้รับทราบ
20	<p>รายได้ของมหาวิทยาลัย มีดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรไว้เพื่อจัดทำภารกิจตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย</p> <p>(2) ค่าธรรมเนียมแบบมีส่วนร่วมจ่าย ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับและค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย</p> <p>(3) เงินและทรัพย์สิน รวมทั้งสิทธิเรียกร้องที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย</p> <p>(4) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการดำเนินการตามมาตรา17(4)และ(7)และจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย</p> <p>(5) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุ หรือจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล ใช้ หรือจัดหาประโยชน์</p> <p>(6) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น</p> <p>เงินอุดหนุนทั่วไปตาม (1) ให้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ</p> <p>รัฐมนตรีอาจกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปให้แก่มหาวิทยาลัยโดยตรงในอัตราไม่เกินร้อยละสามสิบห้าของงบประมาณรายจ่ายประจำปีของมหาวิทยาลัยก็ได้ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงสถานะการเงินการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ด้วย</p> <p>รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ และไม่ต้องนำส่งเป็นเงินรายรับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>กรณีที่ยังไม่ได้ตามวรรคหนึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอ</p>	<p>เพื่อกำหนดถึงแหล่งที่มาเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย</p> <p>เพื่อให้รัฐมนตรีกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อมด้านงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย</p> <p>เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีเงินทุนสำรองเพื่อใช้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์</p>

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	สำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของมหาวิทยาลัย รวมถึงค่าภาระต่าง ๆ และมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ให้รัฐบาลจัดสรรเงินอุดหนุนแก่มหาวิทยาลัยตามความจำเป็น	เพื่อให้รัฐบาลสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินภารกิจของมหาวิทยาลัยในกรณีที่มีความจำเป็น
21	บรรดาอสังหาริมทรัพย์ซึ่งมหาวิทยาลัยได้มาจากการอุทิศให้แก่มหาวิทยาลัยหรือซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยหรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย หรือได้มาโดยวิธีอื่นไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย	เพื่อให้การใช้ที่ดินของมหาวิทยาลัยเพื่อการจัดการศึกษาและภาระหน้าที่อื่นๆ มีความคล่องตัว ซึ่งหากกำหนดให้เป็นที่ราชพัสดุการใช้ที่ดินจะค่อนข้างมีข้อจำกัดอยู่มาก
22	ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่ใช้เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษา การวิจัยและการบริการทางวิชาการโดยตรงไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีที่ถึงพ้อง รวมทั้งการบังคับทางปกครองและบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับมหาวิทยาลัยในเรื่องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยมิได้	เพื่อให้การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยท้องถิ่นซึ่งเป็นการจัดทำบริการสาธารณะด้านการศึกษามีความต่อเนื่อง
23	บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยต้องจัดการเพื่อให้บริการวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา 6	เพื่อไม่ให้นำรายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไปใช้ผิดวัตถุประสงค์
หมวด 3 คณะกรรมการ		
24	ให้คณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า คณะกรรมการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เป็นประธาน ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ปลัดกระทรวงกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงการคลัง เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายการ	เพื่อกำหนดองค์ประกอบคณะกรรมการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำหน้าที่กำหนดนโยบายการจัดการอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>อุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ อธิปไตยส่งเสริมปกครองท้องถิ่น ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) ผู้อำนวยการกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำกับดูแลมหาวิทยาลัยไม่เกินสามคน ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินหกคนซึ่งแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถด้านการอุดมศึกษาท้องถิ่น การปกครองท้องถิ่น การพัฒนาชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นกรรมการ และให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการ</p> <p>กรรมการจากผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี และให้มาจากการคัดเลือกกันเอง</p> <p>คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>เพื่อกำหนดวิธีการได้มาของกรรมการจากผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>เพื่อกำหนดคุณสมบัติ วิธีการได้มา และการพ้นจากตำแหน่งของผู้ทรงคุณวุฒิ</p>
25	ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ	เพื่อให้มีสำนักงานเลขานุการและเป็นการประหยัดงบประมาณในการจัดตั้งหน่วยงาน

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
26	<p>ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) กำหนดนโยบายการจัดการอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (2) กำหนดมาตรฐานการอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (3) กำหนดขั้นตอน หลักเกณฑ์และวิธีการจัดตั้งมหาวิทยาลัย (4) กำหนดลักษณะและประเภทของแหล่งเรียนรู้วิถีท้องถิ่น (5) กำหนดคุณสมบัติผู้มีสิทธิเข้าศึกษาชั้นปริญญาตรี ตามมาตรา 11(3) และชั้นที่สูงกว่าปริญญาตรี (6) ให้ความเห็นชอบการจัดการศึกษาชั้นที่สูงกว่าปริญญาตรี (7) กำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (8) กำหนดจำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการสภาวิชาการ (9) กำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย และกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย (10) กำหนดองค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาคณาจารย์ และกรรมการสภาคณาจารย์ (11) กำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกตั้งอธิการบดี (12) กำหนดคุณสมบัติและจำนวนรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี 	<p>เพื่อกำหนดขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีความชัดเจนในการกำหนดนโยบายการจัดการอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>(13) กำหนดองค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มา อำนาจและหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการประจำส่วนงาน</p> <p>(14) กำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา การพ้นจากตำแหน่ง และการบริหารงานของหัวหน้าส่วนงานและรองหัวหน้าส่วนงาน</p> <p>(15) กำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำ</p> <p>(16) กำหนดค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษ รวมทั้งสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อย่างอื่นให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย</p> <p>(17) แต่งตั้งอนุกรรมการ</p> <p>การกำหนดหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ทำเป็นประกาศคณะกรรมการ</p>	<p>เพื่อกำหนดรูปแบบการกำหนดหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการ</p>
<p>หมวด 4 การดำเนินงาน ส่วนที่ 1 สภามหาวิทยาลัย</p>		
27	<p>ให้มหาวิทยาลัยมีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย</p> <p>(1) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง</p> <p>(2) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินเก้าคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยและต้องเป็นบุคคลภายในท้องถิ่น</p> <p>(3) กรรมการ โดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ประธานสภาคณาจารย์ และปลัด</p>	<p>เพื่อให้มหาวิทยาลัยท้องถิ่นแต่ละแห่งมีสภามหาวิทยาลัย ทำหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย</p>

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>(4) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสองคนซึ่งเลือกตั้งจากคณบดีหนึ่งคนและผู้อำนวยการวิทยาลัย สถาบัน ศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหนึ่งคน</p> <p>(5) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสี่คนซึ่งเลือกตั้งจากคณาจารย์ประจำสามคน และพนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งมิใช่คณาจารย์ประจำหนึ่งคน</p> <p>ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของอธิการบดี และให้ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีเป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (2) (4) และ (5) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด</p>	<p>เพื่อกำหนดตำแหน่งที่จะแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการสภามหาวิทยาลัย</p> <p>เพื่อกำหนดคุณสมบัติและวิธีการได้มาของนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย</p>
28	<p>นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา 27 (2) (4) และ (5) มีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรืออาจได้รับเลือกตั้งใหม่อีกได้ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา 27 (2) (4) และ (5) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(1) ตาย</p> <p>(2) ลาออก</p> <p>(3) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ</p> <p>(4) ขาดคุณสมบัติของการเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเภทนั้น ๆ</p> <p>(5) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก</p>	<p>เพื่อกำหนดวาระของนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย และการพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่น</p>

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>(6) เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(7) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>การพ้นจากตำแหน่งตาม (3) ต้องเป็นไปตามมติสองในสามของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัย</p> <p>ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใดให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่เหลืออยู่</p> <p>ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา 27 (2) (4) หรือ (5) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือได้มีการเลือกตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือได้รับเลือกตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้</p> <p>ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งตามวาระให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภาใหม่แล้ว</p>	<p>เป็นการกำหนดการลงมติให้พ้นจากตำแหน่ง</p> <p>เพื่อให้การทำหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยเป็นไปตามหลักความต่อเนื่อง</p> <p>เป็นการกำหนดวาระสำหรับผู้ที่มาดำรงตำแหน่งแทนตำแหน่งที่ว่างก่อนครบวาระ</p> <p>เพื่อให้การทำหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยเป็นไปตามหลักความต่อเนื่อง</p>
29	<p>สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย อำนาจหน้าที่เช่นนี้ให้รวมถึง</p> <p>(1) กำหนดนโยบาย และอนุมัติแผนพัฒนามหาวิทยาลัย</p> <p>(2) ออกระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย</p> <p>(3) อนุมัติหลักสูตรการศึกษา รวมทั้งปรับปรุงหรือยกเลิกหลักสูตรการศึกษา</p> <p>(4) อนุมัติการให้ปริญญา อนุปริญญา วุฒิปริญญาตรีขั้นสูง และประกาศนียบัตร</p> <p>(5) อนุมัติการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงานตาม</p>	<p>เพื่อกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย</p>

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>มาตรา 18</p> <p>(6) พิจารณาเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์และศาสตราจารย์พิเศษ</p> <p>(7) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี หรือตำแหน่งเทียบเท่า รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ</p> <p>(8) แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคำแหน่งทางวิชาการ</p> <p>(9) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี และหัวหน้าส่วนงานที่เทียบเท่า</p> <p>(10) อำนาจและหน้าที่อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำหนด</p>	
30	การประชุมสภามหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย	เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การประชุมของสภามหาวิทยาลัย
ส่วนที่ 2 สภาวิชาการ		
31	<p>ให้มหาวิทยาลัยมีสภาวิชาการ ประกอบด้วย อธิการบดี เป็นประธานสภาวิชาการ และกรรมการสภาวิชาการ ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย</p> <p>จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการสภาวิชาการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของสภาวิชาการให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด</p>	<p>เพื่อกำหนดองค์ประกอบของสภาวิชาการ</p> <p>เพื่อให้จำนวน คุณสมบัติ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการสภาวิชาการของมหาวิทยาลัยทุกแห่งได้มาตรฐานเดียวกัน</p>
32	<p>สภาวิชาการมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เสนอแนะการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาทางวิชาการของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย</p> <p>(2) กำหนดคุณภาพและมาตรฐานวิชาการของมหาวิทยาลัยเพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัย</p> <p>(3) จัดทำจรรยาบรรณของคณาจารย์และปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย เพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัยและดูแลให้มีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณดังกล่าว</p> <p>(4) ประมวลและประเมินความก้าวหน้าทางวิชาการ</p>	<p>เพื่อกำหนดขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาการ ให้มีความชัดเจนในการใช้อำนาจหน้าที่เสนอในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาการต่อสภามหาวิทยาลัย</p>

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>และจัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาทางวิชาการเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเป็นประจำทุกปี</p> <p>(5) เสนอแนะต่อสภามหาวิทยาลัยในการอนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน รวมทั้งการปรับปรุงการบูรรวม และการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา</p> <p>(6) เสนอการให้ปริญญา อนุปริญญาและประกาศนียบัตรต่อสภามหาวิทยาลัย</p> <p>(7) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้ง การรวมและการยกเลิกส่วนงานของมหาวิทยาลัยที่มีหน้าที่สอน วิจัย หรือให้บริการทางวิชาการ รวมทั้งการเสนอการแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนงานดังกล่าวต่อสภามหาวิทยาลัย</p> <p>(8) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการรับเข้าสมทบหรือยกเลิกการสมทบของสถาบันอื่น และการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาอื่นต่อสภามหาวิทยาลัย</p> <p>(9) พิจารณาให้ความเห็นเพื่อนำความกราบบังคมทูลการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ ต่อสภามหาวิทยาลัย</p> <p>(10) พิจารณาให้ความเห็นการแต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ต่อสภามหาวิทยาลัย</p> <p>(11) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภาวิชาการ</p> <p>(12) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย</p>	
ส่วนที่ 3 คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย		
33	ให้มหาวิทยาลัยมีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยคณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานกรรมการ ประธานสภาคณาจารย์ ประธานสภานักศึกษา นายคองค์การนักศึกษา และกรรมการอื่นไม่เกินห้าคนซึ่งสภา	เพื่อกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	มหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย และต้องเป็นบุคคลภายในท้องถิ่น คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการ และกรรมการจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด	เพื่อกำหนดคุณสมบัติ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย
34	คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยมีหน้าที่ ดังนี้ (1) ส่งเสริม สนับสนุน ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะ แก่มหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาแนวทางการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย (2) เสนอความเห็นเกี่ยวกับนโยบายและแผนพัฒนาการจัดการอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (3) ส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้าถึงการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเพื่อสนับสนุนความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา (4) ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างสัมพันธภาพและการเรียนรู้ระหว่างมหาวิทยาลัย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชน	เพื่อกำหนดขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ให้มีความชัดเจนในการใช้อำนาจหน้าที่ด้านการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย
ส่วนที่ 4 สภาคณาจารย์		
35	ให้มหาวิทยาลัยมีสภาคณาจารย์ ประกอบด้วย ประธานสภาคณาจารย์ และกรรมการสภาคณาจารย์ องค์กรประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาคณาจารย์และกรรมการสภาคณาจารย์ ตลอดจนการประชุมของสภาคณาจารย์ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด	เพื่อกำหนดองค์ประกอบของสภาคณาจารย์ เพื่อให้จำนวน คุณสมบัติและวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นตำแหน่งของประธานสภาคณาจารย์และกรรมการสภาคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยทุกแห่งได้มาตรฐานเดียวกัน
36	สภาคณาจารย์มีหน้าที่ ดังนี้ (1) แสวงหาแนวทางร่วมกันเพื่อส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพของคณาจารย์ (2) สร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณาจารย์	เพื่อกำหนดขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ของสภาคณาจารย์และพนักงาน ให้มีความชัดเจนในการใช้อำนาจหน้าที่ดูแลและรักษาผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัยและของ

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>(3) เรียกประชุมคณาจารย์และพนักงานเพื่อระดมความคิดเห็นเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย</p> <p>(4) เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด หรือ คณะกรรมการอื่น ๆ กรณีที่คณาจารย์เป็นผู้ถูกกล่าวหา</p>	คณาจารย์
ส่วนที่ 5 อธิการบดี		
37	ให้มหาวิทยาลัยมีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยและอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้	เพื่อให้มหาวิทยาลัยท้องถิ่นแต่ละแห่งมีผู้บังคับบัญชาสูงสุดเพื่อรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย
38	<p>อธิการบดีจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากบุคคลภายในท้องถิ่นจากผู้มีคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งอธิการบดีให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด</p>	<p>เป็นการกำหนดวิธีการแต่งตั้งอธิการบดีจากบุคคลภายในท้องถิ่น</p> <p>เป็นการกำหนดวิธีการได้มาซึ่งตำแหน่งอธิการบดีโดยการเลือกตั้ง</p>
39	อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้	เป็นการกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดี
40	<p>นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(1) ตาย</p> <p>(2) ลาออก</p> <p>(3) ขาดคุณสมบัติ</p> <p>(4) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากไม่ผ่านการประเมินผลตามหลักเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด</p> <p>(5) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอนด้วยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ เนื่องจากความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่หรือ</p>	เหตุที่ทำให้อธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>ห่อนความสามารถ</p> <p>(6) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก</p> <p>(7) เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(8) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p>	
41	<p>อธิการบดีมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้</p> <p>(1) เป็นผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาในกิจการทั่วไป</p> <p>(2) บริหารกิจการของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์</p> <p>(3) เสนอรายงานการดำเนินงานประจำปีต่อสภามหาวิทยาลัย และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>(4) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการศูนย์ และรองหัวหน้าส่วนงานอื่นที่เทียบเท่า</p> <p>(5) บริหารการเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่น</p> <p>(6) บริหารทรัพยากรบุคคล</p> <p>(7) จัดหารายได้และทรัพยากรเพื่อดำเนินการตามภารกิจของมหาวิทยาลัย</p> <p>(8) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย</p>	<p>เพื่อกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของอธิการบดีให้มีความชัดเจนในการใช้อำนาจหน้าที่บริหารงานของมหาวิทยาลัย</p>
42	<p>ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้ที่มิคุณสมบัติและจำนวนตามที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ช่วยอธิการบดีจากผู้ที่มิคุณสมบัติและจำนวนตามที่คณะกรรมการกำหนดและให้อธิการบดีมีอำนาจถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดีได้</p> <p>เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย</p>	<p>เป็นการกำหนดการแต่งตั้งรองอธิการบดี</p> <p>เป็นการกำหนดการแต่งตั้งผู้ช่วยอธิการบดี</p> <p>เป็นการกำหนดการพ้นจากตำแหน่ง รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี</p>
43	<p>ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาราชการแทน</p> <p>ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคนให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดี</p>	<p>เป็นการกำหนดผู้รักษาราชการแทนอธิการบดี</p>

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>มอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีตามความในวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้หรือไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยหรือคณาจารย์ประจำคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีแต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน</p>	<p>เป็นการกำหนดผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีกรณีที่ไม่มีรองอธิการบดีตามวรรคหนึ่ง</p>
44	<p>ในสำนักงานอธิการบดีให้มีผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสำนักงาน</p> <p>การแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>	<p>เป็นการกำหนดตำแหน่งผู้บังคับบัญชาและผู้รับผิดชอบงานของสำนักงานอธิการบดี</p> <p>เป็นการกำหนดวิธีการแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี</p>
<p>ส่วนที่ 6 คณบดีและผู้อำนวยการ</p>		
45	<p>ในส่วนงานตามมาตรา 18 (2) และ (3) หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะซึ่งมีภารกิจด้านการสอนหรือการวิจัย ให้มีคณบดีหรือผู้อำนวยการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็นหัวหน้าส่วนงานและเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะหรือส่วนงานนั้น และจะให้มีรองหัวหน้าส่วนงานตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่หัวหน้าส่วนงานมอบหมายก็ได้</p> <p>หัวหน้าส่วนงานตามวรรคหนึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้</p> <p>คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา การพ้นจากตำแหน่ง และการบริหารงานของหัวหน้าส่วนงานและรองหัวหน้าส่วนงานตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>เมื่อหัวหน้าส่วนงานพ้นจากตำแหน่งให้รองหัวหน้าส่วน</p>	<p>เพื่อกำหนดตำแหน่งผู้บริหารของส่วนงานระดับคณะหรือเทียบเท่าคณะที่มีภารกิจด้านการสอนหรือการวิจัย</p> <p>เป็นการกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของหัวหน้าส่วนงาน</p> <p>เป็นการกำหนดคุณสมบัติ วิธีการได้มาและการพ้นตำแหน่งของหัวหน้าส่วนงาน</p> <p>เป็นการกำหนดเงื่อนไขรองหัวหน้าส่วนงาน</p>

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	งานพ้นจากตำแหน่งด้วย	พ้นจากตำแหน่ง
46	<p>ในส่วนงานตามมาตรา 18 (4) และ (5) หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะที่ไม่มีภารกิจด้านการสอนหรือการวิจัย ให้มีผู้อำนวยการซึ่งอธิการบดีแต่งตั้งเป็นหัวหน้าส่วนงานและเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของส่วนงานนั้น และจะให้มีรองหัวหน้าส่วนงานตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่หัวหน้าส่วนงานมอบหมายก็ได้</p> <p>การแต่งตั้งหัวหน้าส่วนงานและรองหัวหน้าส่วนงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>	<p>เพื่อกำหนดผู้บังคับบัญชาของหัวหน้าส่วนงานที่มีฐานะเทียบเท่าคณะที่ไม่มีภารกิจด้านการสอนหรือการวิจัย</p> <p>เป็นการกำหนดวิธีการแต่งตั้งหัวหน้าส่วนงานและรองหัวหน้าส่วนงาน</p>
47	<p>ให้ส่วนงานตามมาตรา 44 มาตรา 45 และ มาตรา 46 มีคณะกรรมการประจำ ส่วนงานนั้นคณะหนึ่ง องค์กรประกอบจำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มา อำนาจและหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการประจำคณะ และส่วนงานให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด</p>	เป็นการกำหนดให้มีคณะกรรมการประจำส่วนงาน
ส่วนที่ 7 การรักษาการแทนและการมอบอำนาจ		
48	<p>ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี หัวหน้าส่วนงานหรือรองหัวหน้าส่วนงานจะดำรงตำแหน่งเกินกว่าหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันไม่ได้</p> <p>ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งจะรักษาการแทนตำแหน่งดังกล่าวได้อีก เพียงหนึ่งตำแหน่งและต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน</p>	<p>เป็นการกำหนดเพื่อไม่ให้มีการดำรงตำแหน่งผู้บริหารเกินกว่าหนึ่งตำแหน่ง</p> <p>เพื่อกำหนดกรอบเวลารักษาการแทนในตำแหน่ง</p>
49	<p>การรักษาการแทน การมอบอำนาจให้ปฏิบัติการแทนตลอดจนการมอบอำนาจช่วงให้ปฏิบัติการแทนของผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และคำสั่งมอบอำนาจต้องได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย</p>	<p>เพื่อกำหนดให้มีการออกข้อบังคับว่าด้วยการรักษาการแทน และการปฏิบัติการแทน</p>

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>ในกรณีที่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งหรือกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการ อนุกรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่ใดให้ผู้รักษาการแทนหรือผู้ปฏิบัติการแทน ทำหน้าที่ กรรมการ อนุกรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างที่รักษาการแทนหรือปฏิบัติการแทนด้วย แล้วแต่กรณี เว้นแต่ผู้มอบอำนาจ จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในคำสั่งมอบอำนาจ</p>	<p>เพื่อกำหนดกรอบอำนาจหน้าที่ในระหว่างรักษาการแทน หรือปฏิบัติการแทน</p>
หมวด 5 ตำแหน่งทางวิชาการ		
50	<p>คณาจารย์ประจำซึ่งสอนชั้นปริญญาในมหาวิทยาลัย มีตำแหน่งทางวิชาการ ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) ศาสตราจารย์ (2) รองศาสตราจารย์ (3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (4) อาจารย์ <p>คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอน ตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการกำหนด</p> <p>ศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย</p>	<p>เพื่อกำหนดระดับตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ</p> <p>เป็นการกำหนดให้คณะกรรมการวางเกณฑ์มาตรฐานของตำแหน่งทางวิชาการ</p> <p>เพื่อกำหนดวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์</p>

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
51	<p>คณาจารย์พิเศษซึ่งสอนชั้นปริญญาในมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) ศาสตราจารย์พิเศษ (2) รองศาสตราจารย์พิเศษ (3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ (4) อาจารย์พิเศษ <p>ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้ซึ่งมิได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย</p> <p>คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์พิเศษให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>	<p>เพื่อกำหนดระดับตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์พิเศษ</p> <p>เพื่อกำหนดวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ</p> <p>เพื่อกำหนดคุณสมบัติและหลักเกณฑ์การแต่งตั้งคณาจารย์พิเศษ</p>
52	<p>บุคคลใดได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ หรือได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวเป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป</p> <p>การใช้คำนำหน้านามตามความในวรรคหนึ่งให้ใช้อักษรย่อดังต่อไปนี้</p> <p>ศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ ศ.</p> <p>ศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ ศ. (พิเศษ)</p> <p>รองศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ รศ.</p> <p>รองศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ รศ. (พิเศษ)</p> <p>ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ ผศ.</p> <p>ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ ผศ. (พิเศษ)</p>	<p>เพื่อเป็นการรับรองสิทธิให้สามารถใช้ตำแหน่งทางวิชาการเป็นคำนำหน้านาม</p> <p>เป็นการกำหนดคำนำหน้านามกรณีใช้อักษรย่อของคณาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ</p>
<p>หมวด 6</p> <p>ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ</p>		

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
53	<p>ปริญญามีสามชั้น คือ</p> <p>ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ค.</p> <p>ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.</p> <p>ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.</p>	<p>เพื่อกำหนดชั้นปริญญาที่มหาวิทยาลัยจัดการศึกษา</p>
54	<p>มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือ วุฒิบัณฑิตวิชาชีพชั้นสูง หรือประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และร่วมให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาอื่น</p> <p>การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญา อนุปริญญา หรือ วุฒิบัณฑิตวิชาชีพชั้นสูง หรือประกาศนียบัตรชั้นใดและจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขา วิชา นั้นอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>เพื่อกำหนดอำนาจในการให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร</p> <p>เพื่อกำหนดอำนาจในการกำหนดชั้นปริญญา อนุปริญญา วุฒิบัณฑิตวิชาชีพชั้นสูง ประกาศนียบัตร และการใช้อักษรย่อ</p>
55	<p>สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่งหรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองก็ได้</p>	<p>เพื่อเป็นการเชิดชูเกียรติแก่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลการเรียนดี</p>
56	<p>มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่ผู้ซึ่งสภามหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิ มีคุณธรรมและผลงานเป็นที่ประจักษ์และเป็นประโยชน์ต่อสังคม สมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำ ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นายกศภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในขณะดำรงตำแหน่งนั้นไม่ได้</p> <p>ชั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>	<p>เพื่อเป็นการยกย่องและเชิดชูเกียรติแก่ผู้ที่มีผลงานเชิงประจักษ์หรือทำคุณประโยชน์ต่อสังคม เป็นต้น</p> <p>เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ของมหาวิทยาลัย</p>
57	<p>มหาวิทยาลัยกำหนดให้มีครูวิทยฐานะ หรือ เข็มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา อนุปริญญา วุฒิบัณฑิตวิชาชีพชั้นสูง และประกาศนียบัตร และกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่ง นายกศภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร และครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ของ</p>	<p>เพื่อให้มหาวิทยาลัยท้องถิ่นแต่ละแห่งมีครูวิทยฐานะหรือเข็มวิทยฐานะ และ ครูประจำตำแหน่งต่าง ๆ</p>

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>มหาวิทยาลัย</p> <p>การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะและครุยประจำตำแหน่งให้ทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะและครุยประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใดโดยมีเงื่อนไขอย่างไรให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>	<p>เพื่อกำหนดให้มีการออกข้อบังคับเกี่ยวกับครุยและส่วนประกอบของครุย</p> <p>เป็นกำหนดให้มีการออกข้อบังคับเกี่ยวกับโอกาสในการใช้ครุย</p>
58	<p>สภามหาวิทยาลัยกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยก็ได้ โดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>การใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ตามวรรคหนึ่งเพื่อการค้า หรือการใช้สิ่งดังกล่าวที่มีใช้เพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากมหาวิทยาลัย</p>	<p>เพื่อกำหนดให้มหาวิทยาลัยมีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์</p>
59	<p>สภามหาวิทยาลัยกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยก็ได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>เพื่อกำหนดให้มีการออกข้อบังคับเกี่ยวกับเครื่องแบบนักศึกษา และเครื่องแบบของผู้ปฏิบัติงาน</p>
<p>หมวด 7</p> <p>การกำกับดูแล</p>		
60	<p>ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจและหน้าที่กำกับและดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในมาตรา 6 และให้สอดคล้องกับนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย</p>	<p>เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่กำกับดูแลของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>
61	<p>บรรดาเรื่องที่มีมหาวิทยาลัยจะต้องเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเสนอรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี</p>	<p>เพื่อกำหนดลำดับสายงานการเสนอเรื่องไปยังคณะรัฐมนตรี</p>
<p>หมวด 8</p> <p>บทกำหนดโทษ</p>		

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
62	<p>ผู้ใดใช้ครุยวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะ ครุยประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษา และผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา อนุปริญญา วุฒิบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประกาศนียบัตร หรือมีตำแหน่งใด ในมหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อให้นुकคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะหรือมีตำแหน่ง เช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>เพื่อกำหนดความผิดการแอบอ้างใช้ครุยปริญญา และตำแหน่งโดยไม่มีสิทธิ</p>
63	<p>ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>(1) ปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะทำเป็นสีใด หรือทำด้วยวิธีใด ๆ</p> <p>(2) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ปลอมหรือซึ่งทำเลียนแบบ</p> <p>(3) ใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาต</p> <p>ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (1) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (2) ด้วย ให้ลงโทษตาม (2) แต่กระทงความผิดตาม (3) เป็นความผิดอันยอมความได้</p>	<p>เพื่อกำหนดความผิดการปลอมและใช้ตรา หรือเครื่องหมายของมหาวิทยาลัย</p> <p>เป็นการกำหนดบทลงโทษกรณีกระทำความผิดต่างกรรมต่างวาระ</p>
บทเฉพาะกาล		
64	<p>การจัดตั้งมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ให้รัฐบาลส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยในพื้นที่ของจังหวัดที่ไม่มีมหาวิทยาลัยของรัฐเป็นลำดับแรก</p>	<p>เพื่อให้มีการนำร่องการจัดตั้งมหาวิทยาลัย และกระจายการจัดตั้งมหาวิทยาลัยไปสู่จังหวัดที่ยังไม่มีมหาวิทยาลัย</p>
65	<p>ในวาระเริ่มแรกของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ให้รัฐบาลสนับสนุนงบประมาณในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยและการดำเนินการจัดการ ศึกษาเป็นระยะเวลาสิบปี หลังจากนั้นให้รัฐบาลสนับสนุนงบประมาณตามสัดส่วนของมาตรา 20 (1) และ (6)</p>	<p>เพื่อเป็นการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีรายได้ไม่สูงได้มีส่วนร่วมแบ่งเบาภาระของรัฐด้านการจัดการอุดมศึกษา</p>

4. การสัมมนารับฟังความคิดเห็น (Hearing)

การสัมมนารับฟังความคิดเห็น (Hearing) เป็นขั้นตอนหนึ่งของการวิจัยที่มีหลักการในการนำเอาคำตอบที่ได้จากการวิจัยมานำเสนอให้ประชากรที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการรับฟังและวิพากษ์ (Comment) ผลการวิจัยพร้อมข้อเสนอแนะ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำไปดำเนินการวิเคราะห์และพิจารณาเพื่อการปรับปรุงแก้ไขให้ผลการวิจัยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

การวิจัยนี้ได้จัดทำการสัมมนารับฟังความคิดเห็น เมื่อวันที่พฤหัสบดี ที่ 5 พฤศจิกายน พ.ศ. 2563 ณ ห้องเซียร์ ชั้น 3 อาคาร 40 ปีศรีปทุม ระหว่างเวลา 09.00 - 12.00 น. โดยมีผู้เข้าร่วม Hearing จำนวน 45 คน (ดูภาพที่ 5.2)

ภาพที่ 5.2 การรับฟังความคิดเห็น (Hearing)

กระบวนการจัดทำ Hearing คือ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยตาม Power point โดยมีสาระสำคัญ คือ ความเป็นมาของปัญหาที่นำไปสู่การทำวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย วัตถุประสงค์การทำ Hearing วิธีวิทยาการวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล เนื้อหาที่วิจัยประกอบด้วย กฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ กฎหมายของประเทศญี่ปุ่น ประกอบด้วย กฎหมายว่าด้วยการศึกษาในระบบโรงเรียน ค.ศ. 1947 (พ.ศ. 2490) กฎหมายว่าด้วยการจัดองค์กรและหน้าที่ของการบริหารการศึกษาท้องถิ่น ค.ศ. 1931(พ.ศ. 2474) และกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานการจัดตั้งมหาวิทยาลัย ค.ศ. 1956 (พ.ศ. 2499) กฎหมายของสาธารณรัฐเกาหลี ประกอบด้วย กฎหมายว่าด้วยกฎหมายว่าด้วยการอุดมศึกษา ค.ศ. 2017 (พ.ศ. 2560) กฎหมายว่าด้วยการศึกษาท้องถิ่น ค.ศ. 2017 (พ.ศ. 2560) และกฎหมายว่าด้วยการพัฒนามหาวิทยาลัยและวิทยาลัยของท้องถิ่นและทรัพยากรมนุษย์ส่วนภูมิภาค ค.ศ. 2014 (พ.ศ. 2557) และกฎหมายของสาธารณรัฐฝรั่งเศส ประกอบด้วย ประมวลกฎหมายการศึกษา ค.ศ. 1989 (พ.ศ. 2532) กฎหมายว่าด้วยการศึกษาระดับอุดมศึกษา ค.ศ. 1984 (พ.ศ. 2527) และกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การมหาชนอิสระ ค.ศ. 2013 (พ.ศ. 2556) และกฎหมายไทยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2562 พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2547 พระราชบัญญัติสภาพาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติเมืองพัทยา พ.ศ. 2542 และพระราชบัญญัติกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528

ข้อค้นพบผลการวิจัยที่นำเสนอเป็น โครงร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. โดยมีโครงสร้างของกฎหมายประกอบด้วย

หมวด 1 บททั่วไป (มาตรา 6 –12) เป็นข้อกฎหมายที่กำหนดถึงประวัติและวัตถุประสงค์เฉพาะในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยท้องถิ่น โดยมุ่งเน้นจัดการศึกษาเกี่ยวกับอาชีพของคนในท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น การใช้ประโยชน์และการจัดการทรัพยากรในท้องถิ่นที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนา กำลังคนในท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถที่พึ่งพาตนเองได้และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นซึ่งเป็นรากฐานของประเทศให้มีความมั่นคง ตลอดจนการกำหนดถึงรูปแบบการจัดการศึกษา คุณสมบัตินักศึกษา และสถานที่ที่ใช้จัดการศึกษา

หมวด 2 การจัดตั้ง (มาตรา 13- 23) เป็นข้อกฎหมายที่กำหนดถึงขั้นตอนและวิธีการการจัดตั้งมหาวิทยาลัยท้องถิ่น โดยกำหนดให้การจัดตั้งมหาวิทยาลัยท้องถิ่นแต่ละแห่งตราเป็นกฎหมายลำดับรองระดับพระราชกฤษฎีกา ตลอดจนการกำหนดถึงรูปแบบของของมหาวิทยาลัย สถานะทางกฎหมายของมหาวิทยาลัย รายได้ของมหาวิทยาลัย และการจัดโครงสร้างองค์กรของมหาวิทยาลัย

หมวด 3 คณะกรรมการ (มาตรา 24 - 26) เป็นข้อกฎหมายที่กำหนดองค์ประกอบของ คณะกรรมการที่เข้ามาทำหน้าที่กำหนดนโยบายการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งประกอบไปด้วยองค์การภาครัฐด้านการอุดมศึกษา ด้านนโยบายการศึกษา ด้านการกระจายอำนาจ ด้านการพัฒนาชุมชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอุดมศึกษาท้องถิ่น ตลอดจนมีการกำหนดขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการไว้อย่างชัดเจน

หมวด 4 การดำเนินงาน (มาตรา 27 - 49) เป็นข้อกฎหมายที่กำหนดโครงสร้างการบริหารของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง ซึ่งประกอบด้วย สภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ สภาคณาจารย์ คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย อธิการบดี คณบดีและผู้อำนวยการ คณะกรรมการประจำส่วนงาน ตลอดจนมีการกำหนดขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของแต่ละ คณะกรรมการและผู้บริหารไว้อย่างชัดเจน

หมวด 5 ตำแหน่งทางวิชาการ (มาตรา 50 - 52) เป็นข้อกฎหมายที่กำหนดถึงตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำและคณาจารย์พิเศษซึ่งสอนชั้นปริญญาในมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง การกำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของ

คณาจารย์ ตลอดจนการให้สิทธิคณาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการสามารถใช้ตำแหน่งทางวิชาการเป็นค่านำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ต่อไป

หมวด 6 ปริญญาและวิทยฐานะ (มาตรา 53 - 59) เป็นข้อกำหนดที่กำหนดถึงขั้นปริญญา การให้ปริญญาเกียรตินิยมสำหรับผู้ที่มีการเรียนดี การให้ปริญญาเกียรตินิยมแก่ผู้ซึ่งทรงคุณวุฒิ มีคุณธรรมและผลงานเป็นที่ประจักษ์และเป็นประโยชน์ต่อสังคม ตลอดจนการกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเพิ่มวิทยฐานะเพื่อเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา กำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร และคณาจารย์ของมหาวิทยาลัย กำหนดให้มีตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาและผู้ปฏิบัติงาน

หมวด 7 การกำกับดูแล (มาตรา 60 - 61) เป็นข้อกำหนดที่กำหนดถึงความความสัมพันธ์ทางกฎหมายระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะที่เป็นองค์กรกำกับมหาวิทยาลัย

หมวด 8 บทกำหนดโทษ (มาตรา 62 - 63) เป็นการกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือกระทำความผิดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการควบคุมและปราบปรามผู้กระทำความผิด

บทเฉพาะกาล (มาตรา 64 - 65) เป็นบทกำหนดให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยในวาระเริ่มแรก และการจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยและการดำเนินการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ประเด็นที่กล่าวมานั้นนำไปสู่การวิพากษ์ของผู้เข้าร่วมสัมมนาฯ รับฟังความคิดเห็นในการรับฟังความคิดเห็น ที่มีทั้งหน่วยงานด้านการอุดมศึกษา เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น นักวิชาการและนักกฎหมาย และภาคประชาชน และได้ข้อวิพากษ์กับข้อแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ดังนี้

1. ผู้เข้าร่วม Hearing ยอมรับว่าการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นให้มีองค์ความรู้ที่สอดคล้องกับวิถีการประกอบอาชีพของแต่ละท้องถิ่น เพื่อเป็นฐานความรู้แก่คนในท้องถิ่นในการสร้างอาชีพ สร้างรายได้ และสามารถอยู่กับท้องถิ่นอย่างยั่งยืน นับว่าเป็นอีกกลไกหนึ่งที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้นจึงเห็นสมควรกำหนดให้มีมหาวิทยาลัยท้องถิ่นเพื่อจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับวิถีอัตลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่น

2. เห็นด้วยในการจัดทำร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. เพื่อใช้เป็นกฎหมายกลางสำหรับรองรับการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีข้อแนะนำ คือ

- หลักสูตรที่จัดการศึกษาควรเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตชุมชนท้องถิ่น ประเพณีวัฒนธรรมเฉพาะท้องถิ่น อาชีพท้องถิ่น และต้องมีการบูรณาการหลักสูตรแบบครบวงจร

- ควรมีการกำหนดรูปแบบการเรียนแบบสะสมหน่วยกิตโดยให้ผู้เรียนมีสิทธิได้รับประกาศนียบัตรอาชีพหรือวิชาชีพเบื้องต้นเพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพก่อน
 - การกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษ รวมทั้งสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นใดของผู้ปฏิบัติงานจะต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังด้วย
 - ควรมีการปลดล็อกข้อจำกัดการใช้อำนาจผูกพันของสภามหาวิทยาลัย โดยให้เพิ่มเติมข้อความ “ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดไว้โดยเฉพาะ”
 - วิธีการได้มาของอธิการบดีโดยการเลือกตั้งอาจถูกแทรกแซงจากการเมือง จึงควรใช้วิธีการสรรหาแต่อาจผูกกับวิธีการที่แสดงถึงการให้โอกาสแก่ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วม
- ข้อวิพากษ์และข้อเสนอแนะดังกล่าวนี้ การวิจัยได้นำไปปรับปรุงแก้ไขร่างกฎหมายต้นแบบที่ได้จัดทำขึ้นมาแล้ว ดังตารางผลจากการรับฟังความเห็นร่างกฎหมายที่นำไปปรับปรุงแก้ไข (ดูตารางที่ 5.5)

ตารางที่ 5.5 ผลจากการรับฟังความเห็นร่างกฎหมายที่นำไปปรับปรุงแก้ไข

ข้อวิพากษ์	การแก้ไข	เหตุผลที่แก้ไข
(1) หลักสูตรที่จัดการศึกษาควรเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตชุมชนท้องถิ่น ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น อาชีพของคนท้องถิ่นและต้องมีการบูรณาการหลักสูตรแบบครบวงจร	แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา 6 “ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่จัดตั้งขึ้นเพื่อจัดการศึกษาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีท้องถิ่น การใช้ประโยชน์และการจัดการทรัพยากรในท้องถิ่นที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในท้องถิ่นให้มีความรู้ ความสามารถที่พึ่งพาตนเองได้และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งเป็นรากฐานของประเทศให้มีความ	เพื่อให้การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยท้องถิ่นครอบคลุมด้านประเพณี วัฒนธรรมเฉพาะของแต่ละท้องถิ่นด้วย

ข้อวิพากษ์	การแก้ไข	เหตุผลที่แก้ไข
	<p>มั่นคง”</p> <p>“การจัดการศึกษาตามวาระหนึ่งต้องเป็นหลักสูตรเชิงบูรณาการที่มีความเชื่อมโยงกับศาสตร์ในแขนงต่าง ๆ ด้วย”</p>	<p>เพื่อให้หลักสูตรที่จัดการศึกษามีการบูรณาการกับศาสตร์อื่น ๆ ที่จะนำไปต่อยอดการประกอบอาชีพได้ทั้งระบบ</p>
<p>(2) ควรมีการกำหนดรูปแบบการเรียนแบบสะสมหน่วยกิตโดยให้ผู้เรียนมีสิทธิได้รับประกาศนียบัตรอาชีพหรือวิชาชีพเบื้องต้นเพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพก่อน</p>	<p>เพิ่มเติมความมาตรา 10 ววรรคสี่</p> <p>“มหาวิทยาลัยอาจจัดให้มีการศึกษาแบบสะสมหน่วยกิต โดยออกประกาศนียบัตรรับรองให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา หลักเกณฑ์และวิธีการให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”</p>	<p>เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีทางเลือกที่หลากหลายในการเข้าถึงการศึกษา ตลอดถึงเป็นการรองรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต</p>
<p>(3) การกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษรวมทั้งสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นใดของผู้ปฏิบัติงานจะต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังด้วย</p>	<p>แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา 17(5) กำหนดค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษ รวมทั้งสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อย่างอื่นให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง</p>	<p>เนื่องจากหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการเงินจึงจำเป็นต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง</p>
<p>(4) ควรมีการปลดล็อกข้อจำกัดการใช้อำนาจหน้าที่ผูกพันของสภามหาวิทยาลัย โดยให้เพิ่มเติมข้อความ “ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดไว้โดยเฉพาะ”</p>	<p>เพิ่มเติมความมาตรา 29(11) “ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดไว้โดยเฉพาะ”</p>	<p>เพื่อให้การดำเนินการกิจของมหาวิทยาลัยมีความคล่องตัวและไม่มีปัญหาขัดข้องในการใช้อำนาจทางปกครอง</p>
<p>(5) วิธีการได้มาของอธิการบดีโดยการเลือกตั้งอาจถูกแทรกแซงจากการเมือง จึงควรใช้วิธีการสรรหาแต่อาจผูกกับวิธีการที่แสดงถึงการให้โอกาสแก่ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วม</p>	<p>เพิ่มเติมความมาตรา 38 ววรรคสาม</p> <p>“หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งอธิการบดีตามวรรคสองต้องกำหนดให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมตามสมควร”</p>	<p>เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งบุคคลไปดำรงตำแหน่งอธิการบดี</p>

สรุปข้อวิพากษ์การรับฟังความคิดเห็นที่ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ดังนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมวัตถุประสงค์การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย

แก้ไขความมาตรา 6 โดยแทรกข้อความในมาตรา 6 วรรคหนึ่ง “จัดการศึกษาเกี่ยวกับประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น” และแก้ไขมาตรา 6 โดยเพิ่มเติมวรรคสอง “หลักสูตรที่จัดการศึกษาตามวรรคหนึ่งต้องเป็นหลักสูตรเชิงบูรณาการแบบครบวงจรที่มีความเชื่อมโยงกับศาสตร์ในแขนงต่าง ๆ ด้วย”

(2) แก้ไขเพิ่มเติมรูปแบบการเรียนแบบสะสมหน่วยกิต

แก้ไขมาตรา 10 โดยเพิ่มเติมวรรคสี่ “มหาวิทยาลัยอาจจัดให้มีการศึกษาแบบสะสมหน่วยกิต โดยออกประกาศนียบัตรรับรองให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา หลักเกณฑ์และวิธีการให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

(3) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการเงิน

แก้ไขความมาตรา 17(5) โดยแทรกข้อความในมาตรา 17(5) “โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง”

(4) แก้ไขเพิ่มเติมข้อจำกัดเกี่ยวกับการใช้อำนาจทางปกครอง

แก้ไขมาตรา 29 โดยเพิ่มเติมมาตรา 29(11) “ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดไว้โดยเฉพาะ”

(5) แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการเลือกตั้งอธิการบดี

แก้ไขมาตรา 38 โดยเพิ่มเติมวรรคสาม “หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งอธิการบดีตามวรรคสองต้องกำหนดให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมตามสมควร”

เนื่องจากการวิจัยนี้มุ่งที่จะใช้การอุดมศึกษาเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งเป็นฐานรากของประเทศให้มีความมั่นคง ดังนั้นเมื่อได้นำเอาผลการ Hearing มาปรับปรุงแก้ไข ทำให้ได้ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

5. พระราชบัญญัติต้นแบบว่าด้วยมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

พระราชบัญญัติต้นแบบว่าด้วยมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เหตุผล

โดยที่มาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาในทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่น ประกอบมาตรา 36 บัญญัติให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคลและอาจจัดเป็นส่วนราชการหรือหน่วยงานในกำกับของรัฐ ยกเว้นสถานศึกษาเฉพาะทางตามมาตรา 21 ซึ่งในส่วนของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาชั้นปริญญาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหากจะให้สอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าว จำเป็นต้องตรากฎหมายระดับพระราชบัญญัติเพื่อใช้เป็นกฎหมายกลางสำหรับรองรับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อมและศักยภาพ และเป็นการรับรองสถานะนิติบุคคลของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

**พระราชบัญญัติต้นแบบ
มหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

พ.ศ.

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ พ.ศ.

เป็นปีที่ .. ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัวมีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้น โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ...”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับกับมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราชที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช พ.ศ. 2553

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำกับมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

“แหล่งเรียนรู้วิถีท้องถิ่น” หมายความว่า แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น อาชีพและการพัฒนาอาชีพของท้องถิ่น และต้องมีความสัมพันธ์โดยตรงกับหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยจัดการศึกษา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

“มาตรฐานการอุดมศึกษาท้องถิ่น” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ และมาตรฐานการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพการจัดการศึกษา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการของมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

“สภาคณาจารย์” หมายความว่า สภาคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

หลักทั่วไป

มาตรา 6 ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่จัดตั้งขึ้นเพื่อจัดการศึกษาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีท้องถิ่น การใช้ประโยชน์และการจัดการทรัพยากรในท้องถิ่นที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถที่พึ่งพาตนเองได้และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นซึ่งเป็นรากฐานของประเทศให้มีความมั่นคง

การจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่งต้องเป็นหลักสูตรเชิงบูรณาการแบบครบวงจรที่เชื่อมโยงกับศาสตร์ในแขนงต่าง ๆ ด้วย

มาตรา 7 การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้จัดในมหาวิทยาลัยและแหล่งเรียนรู้วิถีท้องถิ่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 8 การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้ใช้วิธีการ ดังต่อไปนี้

(1) การศึกษาภาคทฤษฎี เป็นการจัดการศึกษาที่เน้นการศึกษาในมหาวิทยาลัยเป็นหลัก โดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย หลักสูตร ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จศึกษาการศึกษาที่แน่นอน

(2) การศึกษาภาคปฏิบัติ เป็นการจัดการศึกษาที่เน้นการศึกษาที่แหล่งเรียนรู้วิถีท้องถิ่นที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการศึกษา ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องสอดคล้องกับภารกิจของแหล่งเรียนรู้วิถีท้องถิ่นด้วย

เพื่อสร้างความสมดุลระหว่างการใช้ชีวิตแบบวิถีท้องถิ่น การประกอบอาชีพและการศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยจึงควรจัดการศึกษาภาคทฤษฎีในช่วงฤดูแล้งที่ผู้เรียนว่างเว้นจากการประกอบอาชีพ

มาตรา 9 การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยต้องจัดให้นักศึกษามีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาอย่างทั่วถึง และให้รัฐสนับสนุนค่าใช้จ่ายทั้งหมด แต่ไม่ตัดสิทธิมหาวิทยาลัยที่จะเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาแบบมีส่วนร่วมจากผู้เรียน ทั้งนี้ หากมหาวิทยาลัยจะเรียกเก็บค่าธรรมเนียมแบบมีส่วนร่วมจ่ายให้เรียกเก็บได้ในอัตราที่ไม่เกินกว่าที่คณะกรรมการกำหนด

กรณีที่มีผู้สมัครเข้าศึกษามากกว่าที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้มหาวิทยาลัยพิจารณารับสมัครที่มีภูมิลำเนา อยู่ในเขตปกครองท้องถิ่นเป็นลำดับแรก หลักเกณฑ์และวิธีการรับสมัครนักศึกษาให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา 10 การจัดการศึกษาตามมาตรา 6 ให้มุ่งเน้นจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น การใช้ประโยชน์และการจัดการทรัพยากรในท้องถิ่นเป็นหลัก แต่มหาวิทยาลัยอาจจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรีด้วยก็ได้

การศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยอาจให้ออนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรหรือวุฒิปริญญาชีพขั้นสูงแก่นักศึกษาที่สอบผ่านตามเกณฑ์หลักสูตรที่มหาวิทยาลัยกำหนดก็ได้

หากมหาวิทยาลัยจะจัดการศึกษาในชั้นที่สูงกว่าปริญญาตรีจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อนถึงจะดำเนินการได้

มหาวิทยาลัยอาจจัดให้มีการศึกษาแบบสะสมหน่วยกิต โดยออกประกาศนียบัตรรับรองให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา หลักเกณฑ์และวิธีการให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา 11 ผู้มีสิทธิเข้าศึกษาชั้นปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยต้องมีคุณสมบัติตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด และต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

- (1) เป็นผู้สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่าขึ้นไป
- (2) เป็นผู้สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หรือเทียบเท่าและประกอบอาชีพมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปีหลังจากจบมัธยมศึกษาตอนต้น หรือมีอายุไม่น้อยกว่า 25 ปีบริบูรณ์ในวันเปิดภาคการศึกษาที่สมัคร
- (3) มีคุณสมบัติอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 12 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6 ให้กำหนดภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัยดังต่อไปนี้

- (1) ผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถที่พึ่งพาตนเองได้และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น
- (2) ศึกษา วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น
- (3) บริการทางวิชาการแก่ชุมชนและท้องถิ่น
- (4) ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น
- (5) ให้โอกาสทางการศึกษาโดยยึดหลักความเสมอภาค
- (6) จัดการศึกษาที่มีความยืดหยุ่น หลากหลายและมีระบบเทียบประสบการณ์จากอาชีพที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร
- (7) ศึกษาและแสวงหาแนวทางการพัฒนาอาชีพให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมถึงการแสวงหาแนวทางส่งเสริมเพื่อให้เกิดการจัดการบำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- (8) ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรอื่นเพื่อพัฒนาท้องถิ่น
- (9) หน้าที่อื่น ๆ ตามนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือตามที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด 2

การจัดตั้ง

มาตรา 13 ให้รัฐบาลส่งเสริม สนับสนุนและจัดสรรงบประมาณให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อจัดการศึกษาภายในเขตปกครองท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่สองแห่งขึ้นไปอาจร่วมกันเสนอรัฐบาลเพื่อจัดตั้งมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้

ขั้นตอน หลักเกณฑ์และวิธีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 14 รัฐบาลอาจจัดตั้งมหาวิทยาลัยตามแผนงานหรือนโยบายหรือโครงการตามข้อเสนอขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งตามพระราชบัญญัตินี้ให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ

มาตรา 15 ให้มหาวิทยาลัยที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัตินี้เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นหน่วยงานของรัฐอยู่ในกำกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติจัดตั้งและให้เป็นหน่วยงานของรัฐที่เป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และกฎหมายอื่น

มาตรา 16 บุคลากรของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ บุคลากรของมหาวิทยาลัยซึ่งได้รับประโยชน์ในฐานะข้าราชการบำนาญแล้วให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม แต่ไม่ตัดสิทธิที่จะประกันตนด้วยความสมัครใจ

มาตรา 17 มหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่กระทำการต่าง ๆ ภายในวัตถุประสงค์ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 6 และอำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(1) ซื้อ ขาย จ้าง รับจ้าง สร้าง จัดหา โอน รับโอน เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ แลกเปลี่ยน และจำหน่ายหรือทำนิติกรรมใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ตลอดจนถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครองหรือมีทรัพย์สินต่าง ๆ ในทรัพย์สิน มีสิทธิในหรือหาประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา และจำหน่ายสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์ ตลอดจนรับเงินหรือทรัพย์สินหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดที่มีบุคคลอุดหนุนหรืออุทิศให้

(2) เรียกเก็บค่าธรรมเนียมแบบมีส่วนร่วมจ่าย ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับและค่าบริการ ในการให้บริการภายในอำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งทำความตกลงและกำหนดเงื่อนไข เกี่ยวกับค่าตอบแทนและค่าบริการนั้น

(3) ร่วมมือกับหน่วยงานอื่นไม่ว่าจะเป็นของรัฐหรือของเอกชน

(4) กู้ยืมเงินและให้กู้ยืมเงิน โดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน ลงทุนหรือร่วมลงทุน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

การกู้ยืมเงิน การให้กู้ยืมเงิน การถือหุ้น การเข้าเป็นหุ้นส่วน การลงทุนหรือการร่วมลงทุน ถ้าเป็นจำนวนเงินเกินวงเงินที่คณะกรรมการกำหนดต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน

(5) กำหนดค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษ รวมทั้งสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อย่างอื่นให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

(6) ปกครองดูแล บำรุงรักษา จัดการ ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยและที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ

(7) ร่วมมือกับหน่วยงานอื่นเพื่อดำเนินกิจการที่เกี่ยวกับหรือต่อเนื่องกับภารกิจของมหาวิทยาลัย หรือการนำผลการค้นคว้าวิจัยไปเผยแพร่หรือหาประโยชน์เพื่อเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย

มาตรา 18 มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนงาน ดังต่อไปนี้

(1) สำนักงานอธิการบดี

(2) คณะ

(3) วิทยาลัย

(4) สำนัก

(5) ศูนย์

มหาวิทยาลัยอาจให้มีส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา 6 เป็นส่วนงานในมหาวิทยาลัยอีกได้

การแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนงานตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้ทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา 19 การจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิกส่วนงานตามมาตรา 18 ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ประกาศของมหาวิทยาลัยตามวรรคหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดตั้งและการรวมส่วนงาน ต้องระบุถึงภาระหน้าที่ของส่วนงานนั้น ๆ ให้ชัดเจน

มาตรา 20 รายได้ของมหาวิทยาลัย มีดังต่อไปนี้

- (1) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรไว้เพื่อจัดทำภารกิจตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย
 - (2) ค่าธรรมเนียมแบบมีส่วนร่วมจ่าย ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับและค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย
 - (3) เงินและทรัพย์สิน รวมทั้งสิทธิเรียกร้องที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย
 - (4) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการดำเนินการตามมาตรา 17(4) และ (7) และจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย
 - (5) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุ หรือจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล ใช้ หรือจัดหาประโยชน์
 - (6) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น
- เงินอุดหนุนทั่วไปตาม (1) ให้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ

รัฐมนตรีอาจกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปให้แก่มหาวิทยาลัยโดยตรงในอัตราไม่เกินร้อยละสามสิบห้าของงบประมาณรายจ่ายประจำปีของมหาวิทยาลัยก็ได้ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงสถานะการเงินการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ด้วย

รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ และไม่ต้องนำส่งเป็นเงินรายรับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กรณีที่ได้รับรายได้ตามวรรคหนึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยรวมถึงค่าภาระต่าง ๆ และมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ให้รัฐบาลจัดสรรเงินอุดหนุนแก่มหาวิทยาลัยตามความจำเป็น

มาตรา 21 บรรดาอสังหาริมทรัพย์ซึ่งมหาวิทยาลัยได้มาจากการอุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย หรือได้มาโดยวิธีอื่น ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

มาตรา 22 ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่ใช้เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษา การวิจัยและบริการวิชาการ โดยตรงไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีทั้งปวง รวมทั้ง การบังคับทางปกครองและบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับมหาวิทยาลัยในเรื่องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยมิได้

มาตรา 23 บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยต้องจัดการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา 6

หมวด 3

คณะกรรมการ

มาตรา 24 ให้คณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า คณะกรรมการการอุดมศึกษากลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมเป็นประธาน ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงการคลัง เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ อธิบดีกรมส่งเสริมปกครองท้องถิ่น ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) ผู้อำนวยการกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำกับดูแลมหาวิทยาลัยไม่เกินสามคน ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินหกคนซึ่งแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถด้านการอุดมศึกษาท้องถิ่น การปกครองท้องถิ่น การพัฒนาชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นกรรมการ และให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการจากผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี และให้มาจากการคัดเลือกกันเอง

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 25 ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ

มาตรา 26 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) กำหนดนโยบายการจัดการอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (2) กำหนดมาตรฐานการอุดมศึกษาศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (3) กำหนดขั้นต้น หลักเกณฑ์และวิธีการจัดตั้งมหาวิทยาลัย
- (4) กำหนดลักษณะและประเภทของแหล่งเรียนรู้วิถีท้องถิ่น

- (5) กำหนดคุณสมบัติผู้มีสิทธิเข้าศึกษาชั้นปริญญาตรีตามมาตรา 11(3) และชั้นที่สูงกว่าปริญญาตรี
- (6) ให้ความเห็นชอบการจัดการศึกษาชั้นที่สูงกว่าปริญญาตรี
- (7) กำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการ ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
- (8) กำหนดจำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการ ได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการสภาวิชาการ
- (9) กำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการ ได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย และกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย
- (10) กำหนดองค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการ ได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาคณาจารย์และกรรมการสภาคณาจารย์
- (11) กำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกตั้งอธิการบดี
- (12) กำหนดคุณสมบัติและจำนวนรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี
- (13) กำหนดองค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการ ได้มา อำนาจและหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการประจำส่วนงาน
- (14) กำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการ ได้มา การพ้นจากตำแหน่งและการบริหารงานของหัวหน้าส่วนงานและรองหัวหน้าส่วนงาน
- (15) กำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำ
- (16) กำหนดค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษ รวมทั้งสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อย่างอื่นให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย
- (17) แต่งตั้งอนุกรรมการ
- การกำหนดหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ทำเป็นประกาศคณะกรรมการ

หมวด 4

การดำเนินงาน

ส่วนที่ 1

สภามหาวิทยาลัย

มาตรา 27 ให้มหาวิทยาลัยมีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

- (1) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
- (2) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินเก้าคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยและต้องเป็นบุคคลภายในท้องถิ่น
- (3) กรรมการ โดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ประธานสภาคณาจารย์ และปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(4) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสองคนซึ่งเลือกตั้งจากคณบดีหนึ่งคนและผู้อำนวยการวิทยาลัย สถาบัน ศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหนึ่งคน

(5) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสี่คนซึ่งเลือกตั้งจากคณาจารย์ประจำสามคน และพนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งมิใช่คณาจารย์ประจำหนึ่งคน

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของอธิการบดีและให้ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีเป็นผู้ช่วย เลขานุการ

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (2) (4) และ (5) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 28 นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา 27 (2) (4) และ (5) มีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรืออาจได้รับเลือกตั้งใหม่อีกได้ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา 27 (2) (4) และ (5) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ
- (4) ขาดคุณสมบัติของการเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเภทนั้น ๆ
- (5) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (6) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (7) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

การพ้นจากตำแหน่งตาม (3) ต้องเป็นไปตามมติสองในสามของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัย

ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใดให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่เหลืออยู่

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา 27 (2) (4) หรือ (5) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระและได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือได้มีการเลือกตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือได้รับเลือกตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลือน้อยกว่าเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งตามวาระให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภาใหม่แล้ว

มาตรา 29 สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยอำนาจหน้าที่เช่นนี้ให้รวมถึง

- (1) กำหนดนโยบาย และอนุมัติแผนพัฒนามหาวิทยาลัย
- (2) ออกระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย
- (3) อนุมัติหลักสูตรการศึกษา รวมทั้งปรับปรุงหรือยกเลิกหลักสูตรการศึกษา
- (4) อนุมัติการให้ปริญญา อนุปริญญา วุฒิบัณฑิตวิชาชีพชั้นสูง และประกาศนียบัตร
- (5) อนุมัติการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงานตามมาตรา 18
- (6) พิจารณาเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์และศาสตราจารย์พิเศษ
- (7) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี หรือตำแหน่งเทียบเท่า รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ
- (8) แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ
- (9) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดีและหัวหน้าส่วนงานที่เทียบเท่า
- (10) อำนาจและหน้าที่อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำหนด
- (11) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดไว้โดยเฉพาะ

มาตรา 30 การประชุมสภามหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 สภาวิชาการ

มาตรา 31 ให้มหาวิทยาลัยมีสภาวิชาการ ประกอบด้วย อธิการบดีเป็นประธานสภาวิชาการ และกรรมการสภาวิชาการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการสภาวิชาการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของสภาวิชาการให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 32 สภาวิชาการมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) เสนอแนะการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาทางวิชาการของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย

(2) กำหนดคุณภาพและมาตรฐานวิชาการของมหาวิทยาลัยเพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัย

(3) จัดทำจรรยาบรรณของคณาจารย์และผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย เพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัย และดูแลให้มีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณดังกล่าว

(4) ประมวลและประเมินความก้าวหน้าทางวิชาการ และจัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาทางวิชาการเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเป็นประจำทุกปี

(5) เสนอแนะต่อสภามหาวิทยาลัยในการอนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวมและการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา

(6) เสนอการให้ปริญญา อนุปริญญาและประกาศนียบัตรต่อสภามหาวิทยาลัย

(7) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้ง การรวมและการยุบเลิกส่วนงานของมหาวิทยาลัยที่มีหน้าที่สอน วิจัย หรือให้บริการทางวิชาการ รวมทั้งการเสนอการแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนงานดังกล่าวต่อสภามหาวิทยาลัย

(8) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการรับเข้าสมทบหรือยกเลิกการสมทบของสถาบันอื่น และการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาอื่นต่อสภามหาวิทยาลัย

(9) พิจารณาให้ความเห็นเพื่อนำความกราบบังคมทูลการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ ต่อสภามหาวิทยาลัย

(10) พิจารณาให้ความเห็นการแต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ต่อสภามหาวิทยาลัย

(11) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภาวิชาการ

(12) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย

ส่วนที่ 3

คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย

มาตรา 33 ให้มหาวิทยาลัยมีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยคณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานกรรมการ ประธานสภาคณาจารย์ ประธานสภานักศึกษา นายกองคํานักศึกษา และกรรมการอีกไม่เกินห้าคนซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย และต้องเป็นบุคคลภายในท้องถิ่น

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ของประธานกรรมการ และกรรมการจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 34 คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยมีหน้าที่ ดังนี้

(1) ส่งเสริม สนับสนุน ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่มหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาแนวทางการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

(2) เสนอความเห็นเกี่ยวกับนโยบายและแผนพัฒนาการจัดการอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

(3) ส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้าถึงการจัดการ ศึกษาของมหาวิทยาลัยเพื่อสนับสนุนความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา

(4) ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างสัมพันธภาพและการเรียนรู้ระหว่างมหาวิทยาลัย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชน

ส่วนที่ 4

สภาคณาจารย์

มาตรา 35 ให้มหาวิทยาลัยมีสภาคณาจารย์ ประกอบด้วย ประธานสภาคณาจารย์ และกรรมการสภาคณาจารย์

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการ ได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาคณาจารย์และกรรมการสภาคณาจารย์ ตลอดจนการประชุมของสภาคณาจารย์ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 36 สภาคณาจารย์มีหน้าที่ ดังนี้

- (1) แสวงหาแนวทางร่วมกันเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์
- (2) สร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณาจารย์
- (3) เรียกประชุมคณาจารย์และพนักงานเพื่อระดมความคิดเห็นเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (4) เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด หรือคณะกรรมการอื่น ๆ กรณีที่คณาจารย์เป็นผู้ถูกกล่าวหา

ส่วนที่ 5

อธิการบดี

มาตรา 37 ให้มหาวิทยาลัยมีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยและอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

มาตรา 38 อธิการบดี จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากบุคคลภายในท้องถิ่นจากผู้มีคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการกำหนด

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งอธิการบดี ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งอธิการบดีตามวรรคสองต้องกำหนดให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมตามสมควร

มาตรา 39 อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

มาตรา 40 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) ขาดคุณสมบัติ
- (4) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากไม่ผ่านการประเมินผลตามหลักเกณฑ์

ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

(5) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอนด้วยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เนื่องจากความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

(6) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(7) เป็นบุคคลล้มละลาย

(8) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

มาตรา 41 อธิการบดีมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(1) เป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป

(2) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์

(3) เสนอรายงานการดำเนินงานประจำปีต่อสภามหาวิทยาลัย และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(4) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการศูนย์ และรองหัวหน้าส่วนงานอื่นที่เทียบเท่า

(5) บริหารการเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่น

(6) บริหารทรัพยากรบุคคล

(7) จัดหารายได้และทรัพยากรเพื่อดำเนินการตามภารกิจของมหาวิทยาลัย

(8) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ หรือตามที่สภา

มหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา 42 ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้ที่มีความสามารถและจำนวนตามที่คณะกรรมการกำหนด

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ช่วยอธิการบดีจากผู้ที่มีความสามารถและจำนวนตามที่คณะกรรมการกำหนดและให้อธิการบดีมีอำนาจถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดีได้

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา 43 ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคนให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมายให้รองอธิการบดีซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีตามความในวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้หรือไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยหรือคณาจารย์ประจำคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีแต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา 44 ในสำนักงานอธิการบดีให้มีผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสำนักงาน

การแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 6

คณบดีและผู้อำนวยการ

มาตรา 45 ในส่วนงานตามมาตรา 18 (2) และ (3) หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะซึ่งมีภารกิจด้านการสอนหรือการวิจัย ให้มีคณบดีหรือผู้อำนวยการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็นหัวหน้าส่วนงานและเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะหรือส่วนงานนั้น และจะให้มีรองหัวหน้าส่วนงานตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่หัวหน้าส่วนงานมอบหมายก็ได้

หัวหน้าส่วนงานตามวรรคหนึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา การพ้นจากตำแหน่ง และการบริหารงานของหัวหน้าส่วนงานและรองหัวหน้าส่วนงานตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อหัวหน้าส่วนงานพ้นจากตำแหน่งให้รองหัวหน้าส่วนงานพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา 46 ในส่วนงานตามมาตรา 18 (4) และ (5) หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะที่ไม่มีภารกิจด้านการสอนหรือการวิจัย ให้มีผู้อำนวยการซึ่งอธิการบดีแต่งตั้งเป็นหัวหน้าส่วนงานและเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของส่วนงานนั้น และจะให้มีรองหัวหน้าส่วนงานตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่หัวหน้าส่วนงานมอบหมายก็ได้

การแต่งตั้งหัวหน้าส่วนงานและรองหัวหน้าส่วนงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา 47 ให้ส่วนงานตามมาตรา 44 มาตรา 45 และ มาตรา 46 มีคณะกรรมการประจำส่วนงานนั้นคณะหนึ่ง องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา อำนาจและ

หน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการประจำคณะ และส่วนงาน ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

ส่วนที่ 7

การรักษาการแทนและการมอบอำนาจ

มาตรา 48 ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี หัวหน้าส่วนงานหรือรองหัวหน้าส่วนงานจะดำรงตำแหน่งเกินกว่าหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันไม่ได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งจะรักษาการแทนตำแหน่งดังกล่าวได้อีก เพียงหนึ่งตำแหน่ง และต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา 49 การรักษาการแทน การมอบอำนาจให้ปฏิบัติการแทนตลอดจนการมอบอำนาจช่วงให้ปฏิบัติการแทนของผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและคำสั่งมอบอำนาจต้องได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

ในกรณีที่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งหรือกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการ อนุกรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่ให้ผู้รักษาการแทน หรือผู้ปฏิบัติการแทน ทำหน้าที่กรรมการ อนุกรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างที่รักษาการแทนหรือปฏิบัติการแทนด้วย แล้วแต่กรณี เว้นแต่ผู้มอบอำนาจจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในคำสั่งมอบอำนาจ

หมวด 5

ตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรา 50 คณาจารย์ประจำซึ่งสอนชั้นปริญญาในมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการดังต่อไปนี้

- (1) ศาสตราจารย์
- (2) รองศาสตราจารย์
- (3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (4) อาจารย์

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

ศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

มาตรา 51 คณาจารย์พิเศษซึ่งสอนชั้นปริญญาในมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการดังต่อไปนี้

- (1) ศาสตราจารย์พิเศษ
- (2) รองศาสตราจารย์พิเศษ
- (3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ
- (4) อาจารย์พิเศษ

ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้ซึ่งมิได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์พิเศษให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา 52 บุคคลใดได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ หรือได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวเป็นค่านำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้ค่านำหน้านามตามความในวรรคหนึ่งให้ใช้อักษรย่อต่อไปนี้

ศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ ศ.

ศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ ศ. (พิเศษ)

รองศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ รศ.

รองศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ รศ. (พิเศษ)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ ผศ.

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ ผศ. (พิเศษ)

หมวด 6

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา 53 ปริญญามีสามชั้น คือ

ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.

ปริญญาโท เรียกว่า มหามบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.

ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา 54 มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา วุฒิปริญญาตรีวิชาชีพชั้นสูง หรือประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และร่วมให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาอื่น

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญา อนุปริญญา วุฒิปริญญาตรีวิชาชีพชั้นสูง หรือประกาศนียบัตรชั้นใดและจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขา วิชานั้นอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 55 สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่งหรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองก็ได้

มาตรา 56 มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกียรตินิยมแก่ผู้ซึ่งสภามหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิมีคุณธรรมและผลงานเป็นที่ประจักษ์และเป็นประโยชน์ต่อสังคม สมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในขณะดำรงตำแหน่งนั้นไม่ได้

ชั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกียรตินิยม ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา 57 มหาวิทยาลัยกำหนดให้มีครูวิทยฐานะ หรือเต็มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา อนุปริญญา วุฒิปริญญาตรีวิชาชีพชั้นสูงและประกาศนียบัตร และกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งผู้บริหารและครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัย

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เต็มวิทยฐานะและครูประจำตำแหน่ง ให้ทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ครูวิทยฐานะ เต็มวิทยฐานะและครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใดโดยมีเงื่อนไขอย่างไรให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา 58 สภามหาวิทยาลัยกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยก็ได้ โดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ตามวรรคหนึ่งเพื่อการค้า หรือการใช้สิ่งดังกล่าวที่มีใช้เพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากมหาวิทยาลัย

มาตรา 59 สภามหาวิทยาลัยกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยก็ได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด 7

การกำกับดูแล

มาตรา 60 ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจและหน้าที่กำกับและดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในมาตรา 6 และให้สอดคล้องกับนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย

มาตรา 61 บรรดาเรื่องที่มหาวิทยาลัยจะต้องเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเสนอรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี

หมวด 8

บทกำหนดโทษ

มาตรา 62 ผู้ใดใช้ครุวิทยฐานะ เจ้มวิทยฐานะ ครุประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา อนุปริญญา วุฒิบัณฑิตวิชาชีพชั้นสูง ประกาศนียบัตร หรือมีตำแหน่งใดในมหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะหรือมีตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 63 ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- (1) ปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะทำเป็นสีใด หรือทำด้วยวิธีใด ๆ
- (2) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยปลอมหรือซึ่งทำเลียนแบบ
- (3) ใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยที่วัตถุ หรือสินค้าใด ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาต

ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (1) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (2) ด้วย ให้ลงโทษ
ตาม (2) แต่กระทางเดียว
ความผิดตาม (3) เป็นความผิดอันยอมความได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา 64 การจัดตั้งมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ให้รัฐบาลส่งเสริมและสนับสนุนให้
มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยในพื้นที่ของจังหวัดที่ไม่มีมหาวิทยาลัยของรัฐเป็นลำดับแรก

มาตรา 65 ในวาระเริ่มแรกของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ให้รัฐบาล
สนับสนุนงบประมาณในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยและการดำเนินการจัดการ ศึกษาเป็นระยะเวลาสิบปี
หลังจากนั้นให้รัฐบาลสนับสนุนงบประมาณตามสัดส่วนของมาตรา 20 (1) และ (6)

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี